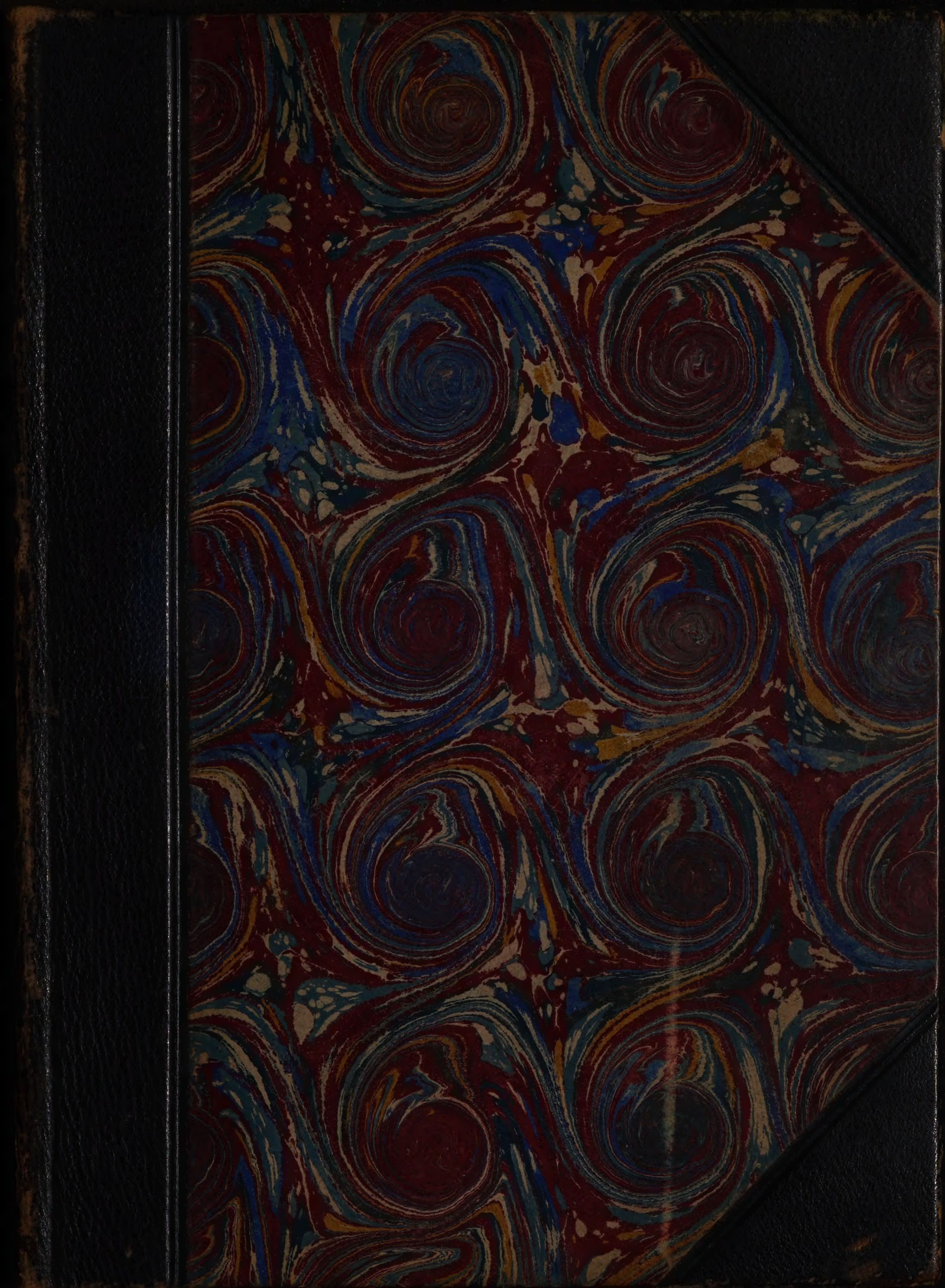
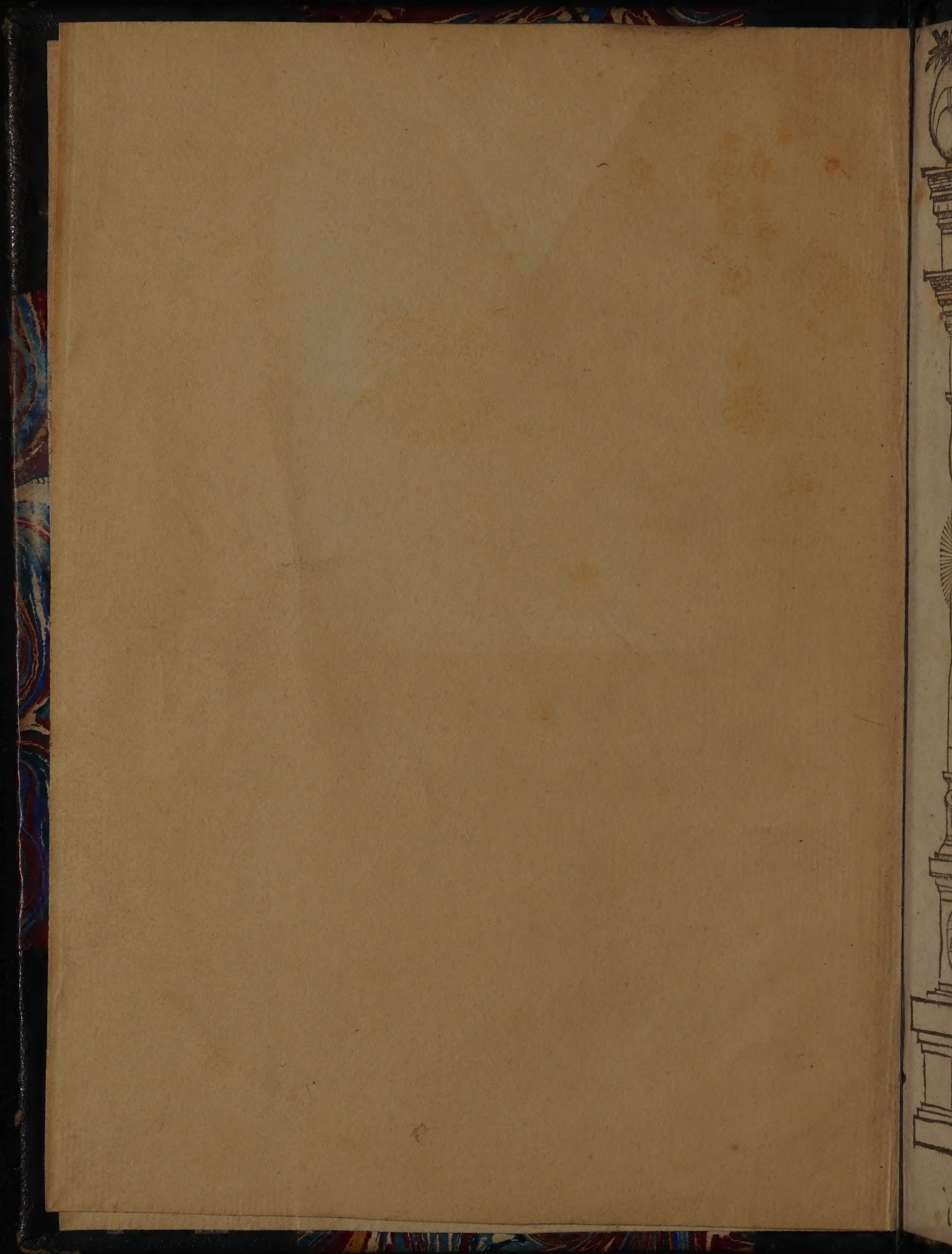

MONAS HIEROGLYPHICA. — 1564.

QVI NON INTELLIGIT, AVT TACEAT, AVT DISCAT.

IGNIS

AËR

MONAS HIEROGLYPHICA
IOANNIS DEE, LONDINENSIS,
AD
MAXIMILIANVM, DEI GRATIA ROMANORVM, BOHEMIÆ ET HVNGARIÆ REGEM SAPIENTISSIMVM.

DE RORE CAELI, ET PINGVEDINE TERRAE, DET TIBI DEVS. Gen.27.

Guliel. Silvius Typog. Regius, Excud. Antuerpiæ, 1564.

INCLYTI REGIS

MAXIMILIANI

EXCELLENTISSIMÆ MAIESTATI,

IOANNES DEE, LONDINENSIS,

Imperium optat Fœlicissimum.

Væ duæ causæ, meæ Conditionis Hominem, REGEM *tantum, tam exiguo donare Munere, animare poßunt, hæ ambæ, nunc, me ad hoc faciendum impulêre. Beneuolentia nimirum erga vestram Maiestatē mea maxima: Et Muneris ipsius, licet parui, tum Raritas magna, tum Bonitas haud aspernanda. Beneuolentiam vobis excitauêre et conciliauêre sempiternam, Vestræ admirandæ Virtutes: Quæ tantæ sunt, Ut, qui illas oculata non perspexerint fide, alijs quidē, vel mediocriter credant, Rarissima, de eisdem, licet verissima, narrantibus. Sed qui easdem diligenter accuratiusq; sunt Contemplati Præsentes: Orationis, se, Dictionisque maxima laboraturos Inopia ac paupertate fatebuntur, quam primùm Oratoriè in earūdem omnem se diffundere cupiant Amplitudinem. Huiusce rei causas, Ego, proximè iam præterito Septēbri, in Hungarici vestri Regni Posonio, aliquam trahens moram, luculentissimas, easque varijs exploratas modis, oculatus cognoui Testis.*

De Muneris autem (mole quidem ipsa exigui) quod dicerem Raritate, verbis, quàm fieri possit, paucissimis, Mihi, Mentis indaganti conamine toto, Occurrit Huma-

næ vitæ Duplex, inque diuersas sententias, Cursus (quorum alterum ingrediuntur Plerique omnes) istac considerandus ratione. Quam primum, Infantiæ confecto curriculo, Pueritiæque: Adolescentum iam, Quod vitæ deinceps ingredientur genus, Animum torquere incipiat Optio: Tunc, in ancipitis Iudicij aliquantulum hæsitantes, Biuio: Statuunt tandem: Vel, (Veritatis Hij quidem & virtutis Capti Amore) ad Philosophandum, toto reliquo vitæ spatio, neruos contendendos omnes: Vel, (Illi certe, Mundanis irretiti Illecebris: aut Diuitiarum flagrantes Cupiditate) delicatā Quæstuosámue vitam ducere, modis sollicitè laborandum omnibus. Et Istorum, Mille, profectò, 1.
vel facillimè inuenias: Vbi Illorum (sincerius scilicet qui Philosophiæ operam nauant) vix Vnum monstrare queas: Qui ipsa Physicæ, saltem prima Veráque, degustarit fundamenta. At, Qui Cælestium virium & Actionū: Rerum 2.
aliarū Ortus, Status, Obitusque, fuerit penitius pleniusq; perscrutatus Caussas: ne eorum quidem, qui se totos ad Sapientiæ studia conuertêre, Millesimum, in medium adferre, Resp. Literaria potest. Quid ergo, Qui, istis difficul- 3.
tatibus superatis omnibus, ad Supercælestium Virtutum, Metaphysicarumque Influentiarū Speculationē & Comprehensionem Aspirarit, VBI HVNC, in toto Terrarum Orbe (nostris istis deploratissimis Temporibus) Magnanimum, vel VNVM, esse, sperabimus HEROA? Cum iuxta prioris nostræ (haud temere receptæ) MILLESIMÆ Proportionis Progressum: EX CENTVM SINCERE

PHILO-

PHILOSOPHANTIVM MYRIADIBVS: AT EX PROMISCVÆ HOMINVM SORTIS, CENTVM MYRIADVM MILLIBVS, HVNC VNICVM FOELICISSIMVM FOETVM EXSPECTARE DEBEMVS. *Cuius sic demonstratæ* RARITATIS, HIEROGLYPHICVM *Typum, ad Pythagoricam (dictam) appingemus literam. Ubi, vestræ Excellentiæ attentius intuenti, maiora sese ((considerandæ) offerre videbuntur, Mysteria: ex nostris hoc modo descripta* COSMOPOLITICIS *Theorijs.*

In quo nunc Triplicis istius (Philosophicæ) explicatæ Raritatis Gradu (Clementissime REX*) Optarem quidem hoc meum Esse, Censerique Munus: Vel Ipse, qui Artium Maximarũ, Rerumq; Secretissimarũ cognitione Excellis &*

Abundas, facili possis assequi coniectura. At in Infimo, primoque Philosophandi genere, statuere: non id à me arroganter esse factum existimo. Etsi ab humo, altius interdum videatur Caput leuare velle: Ex eodem ergo & BONITATIS Gradu, fructus vberes, de isto meo Sperandos Munere, Vestræ Celsitudini polliceri, audeo. Et, hac quoque Raritate præditum est, hoc nostrũ Munus, Quod eo genere Scribendi, vsque ad extremum Orationis filum, contextum est, quo, nunquam, ad hodiernum vsque diem, aliquod fuisse absolutum Opus, vel auditione accipere potui, vel ex Maiorum intelligere Monumentis. 1.
2.

Hieroglyphicum etiam licet appellem, subesse tamen & Lumen & Robur quasi Mathematicum, Qui penitius examinarit, fatebitur: Quod in tam Raris factitare rebus, satis esse Rarum liquet. An non hoc Rarum, quæso, Astronomicos Vulgares Planetarum Characteres, (ex Mortuis, aut Mutis, aut saltem quasi Barbaris ad hanc horã Notis,) Iam, Vita imbui Immortali: & in omni Lingua & Natione, proprias suas Eloquentissimè explicare posse vires? Cui etiã accedit & istud valde Rarum: Externa eorundẽ Corpora, ad mysticas iam suas (optimis Argumẽtis Hieroglyphicis) esse reuocata, restitutáue Symmetrias. Quasi, vel eædem fuissent olim, apud Sæclum prius: vel tales fore nostri Optassent Maiores. In Eclipticæ Dodecatemoriorum Notis, quam nouo, fœliciq; idem præstare tentauerimus successu, & id videre, Vt est Rarum, ita Nouũ prorsus. Et hæc omnia in Vnico, eoque MER- 3. 4. 5. 6. 7.

CVRII,

CVRII, *Characțere Hieroglyphico (Acumine quodam præmunito) includi, est omnino Rarissimum. Verè ergo, Ille, nobis totius Astronomiæ Restitutor & Instaurator nominari potest: Et nostri* IEOVÆ *in hoc genere Nuncius, vt Sacram hanc Scriptionis Artem, vel* NOVAM *Conderemus Primi: vel extinctam prorsus, & ex omni hominum Memoria deletam, eius Reuocaremus Monitis. Idque, à nobis, hoc est factum modo, vt placidissimè, & quasi sua sponte, Hieroglyphicæ illæ Interpretationes Omnes, sese in medio ponant: Violentum nil, vel Improprium quasi per totum videri Opusculum potest.*

8. *Et hæc, Ita,* LONDINENSI *nostro* HERMETIS SIGILLO *(ad sempiternam Hominum memoriam) Consignari; Vt, in eodem, ne Superfluum Punctum Vnum; & ad hæc quæ diximus significanda, (longéque maiora) ne vnum deficiat Punctum; Omnes cogentur, maximè fateri Rarum. At præ ceteris, Illi, qui in Philosophiæ Sapientiæque profundioribus Disquisitionibus, Nomen possunt profiteri suum. Sic enim Testificabuntur* 1. *Grammatici: dum rationes esse reddendas, de Literarum formis, Situ, Locis in Ordine Alphabetario, Nexibus varijs, Valore Numerali, alijsque plurimis (quæ circa Trium Linguarũ Alphabeta Primaria cõsiderari debent) hîc admoneri se videbunt. Vt & aliâs, tam Rarum esse Grammaticum,* QVI *Grammaticã,* VNAM *esse Scientiam, ab* VNO *discendam Homine, exacte defendere possit: Quàm Illum, quem Supra in Terris demonstrauimus Rarissi-*

An.1557. In Speculo Vnitatis, siue Apologia pro Rogero Bachone Anglo.

mum: Apologeticè, olim disseruimus. Sed tanta de hijs mihi constant Mysteria, quæ solidissima habent (tum istius Artis Grammaticæ: tum eorum quæ eiusdem eruantur auxilio Mysteriorum) in Sacrosanctis DEI OMNIPOTENTIS Scripturis, iacta Fundamenta; quanta nec Libro explicare magno queam; nec Locus iste, iam, requirere videtur: Neq; mireris, O Romanorum Rex Inclyte; Me, Alphabetariam Literaturam, magna cõtinere Mysteria, nunc obiter referre: (cum IPSE, qui omnium Mysteriorum Author est SOLVS, ad Primam & Vltimam, SEIPSVM Comparauit Literam. (Quod non in Græca solum esse intelligendum Lingua: sed tum in Hebræa, tum in Latina, varijs, ex Arte ista, demonstrari potest vijs.) O, Quanta, túm, debeant esse, Intermediarum Mysteria? Et non est mirum, hoc, in literis sic constare: Cum & Visibilia & INVISIBILIA omnia: Manifesta, & Occultissima (Natura vel Arte) ab ipso Deo emanantia, ad eius BONITATEM, SAPIENTIAM & POTENTIAM, prædicandam, celebrandamque; à nobis, diligentissima Indagine sunt perlustranda. Inde, excusatione omni carere, HVMANVM GENVS, docebat Paulus: Etiam si, nullum aliud de hijs haberet Scriptum Monimentum; Quam, quod ex CREATIONE, ipso Digito DEI, in omnibus est exaratum Creaturis. At, hoc nunc non ago, Curiosius, vt ista ab omnibus requirere velim Grammaticis: Sed Ipsos, Qui Rerum abdita eruere Mysteria Laborant: cùm, Testes facere, nos, RARVM quoddam in hoc Genere, (ex nostra

Ad Rom. cap.1.

MONA-

MONADE;) *demonstrasse Exemplum: tum, Amicè admonere; Primas, Mysticasque, Hebræorũ, Græcorum, & Latinorum literas: à Deo solo profectas, & Mortalibus Traditas. (Quicquid humana iactare solet Arrogantia) Earumque omnium Figuras, ex Punctis, Rectis Lineis & Circulorum peripherijs, (mirabili, Sapientissimoque dispositis Artificio) prodijsse. Et, licet, omnem Mosaïcæ Legis sensum, vsque ad Jodim & Apicum Impletionem omnium, considerandum esse; nos docuit æterna Cælestis nostri Patris Sapientia: quasi in* IOD *& Chireck (ex quibus omnes Hebræorũ Literæ, Vocalesque consurgunt) vltima Cõsiderationis Legalis, facta Analysi: Nobis tamen non est id Contrarium,* VNITATE APICIS CHIRECK, IMMOTA MANENTE: TRINITATEM MONADVM CONSVBSTANTIALIVM, IN VNITATE IPSIVS IOD, CONSPICVAM, *Amplectentibus: Ex* RECTA DESCENDENTE LINEA VNA, ET DIVERSIS PERIPHERIÆ PARTIBVS DVABVS, CONFORMATAM. *Unde satis enucleatè, eodem labore detegimus: Primos Homines, tam Stupendam Hebraicarum Literarum & Nekudoth Fabricam, ex tam Mysticis condere Principijs, sine Præsentißimo Diuini Numinis Afflatu, nõ Potuisse. Quæ, etiamsi, Minima eorum sint, quæ vulgarium Grammaticorum ponderentur Iudicijs: Dum tamen, quo sese ad omnem Literarum & Nekudoth Generationem, & quam mirabili accommodent Artificio, aptè à Sapientibus considerantur,*

Matth. cap. 5. c.

*siderantur, Maxima, perpluraque (absolutißima Anagogia) illos edocent Mysteria. Sed dimißis, hoc modo, Literarum istis, & Linguæ Philosophis; M*ATHEMATICOS *meos, Raritatis istius nostri Muneris, ad-*
2. *ducam sincerißimos Testes.* ARITHMETICVS, *(non dico,* LOGISTA*) an non mirabitur, Numeros suos, quos* 1.
à rebus Corporatis Abstractos, & sensibilibus omnibus liberos, in Dianæas recondebat receßibus, ibique, Mentis varijs tractabat Actionibus: Eosdem, hîc, in nostro Opere, tanquam Concretos & Corporeos ostendi, fieriq́ue: & eorundem Animas, Formalesq́ue vitas, ab eis, in nostros secerni vsus? An non maximè mirabitur, Tantum videre 2.
MONADIS *Fœtum: cui nec vlla Monas Alia, vel Numerus, additione accedit: Nec extrinsecè ad ipsam Multiplicandam adhiberi potest? An non admiratione affi-* 3.
cietur maxima, in Rei & Census Subtilissima Generalique Regula: VNIVS REI, *tanquam Chaos, propositæ, (ad omne dissoluendum Arithmeticũ Dubium, habilis)* CENSVM *ipsum, & Valorem, siue Æstimationem (Potentiæ in ipsa* RE *Latentis) Hîc, Primo semper Examine,* DENARIO *explicari Numero? Accuratis Diuisionis & Æquationis operibus (vel vt illa Ars præscribit) mediãtibus*
3. *prius?* GEOMETRA *(mi Rex) sibi de Artis suæ vix satis plenè cõstare Principijs (quod valde mirũ est) incipiet hæsitare: cùm, hîc, in Secreto, murmurari, Innuiq́ue intelliget:* QVADRATO, CIRCVLARE, *omnino Æquale, huius* MONADIS *Hieroglyphicæ Mysterio dari.*

 Archime-

Archimedisque dictos SVDORES, *hîc, excellentißimo cõpensari posse Fructu: licet tentatum haud fuerit ipse assecutus Problema. In Magnis Voluisse Sat est.* MVSICVS, *quo stupore Ille poßit iure affici meritißimo: cùm* 4.
sine Motu & Sono, Inexplicabiles, Cælestesque hîc Intelliget HARMONIAS? *Et* ASTRONOMVS, *an non* 5.
perpeßi sub Dio Algoris, vigiliarum & laborum pœnitebit se maximè; Cum, hîc, sine Aëris vlla perferẽda Iniuria: Sub tecto, Clausis vndiq; fenestris Ostijsque, ad quodcunque datum Tempus, Cælestium Corporum Periphoras, oculis exactißimè queat obseruare? Et hoc quidem, sine Mechanicis vllis, ex Ligno vel Orichalco confectis Instrumentis? *Et* PERSPECTIVVS, *sui Ingenij Stupidita-* 6.
tem condemnabit: Qui, vt iuxta Parabolicæ Coni Sectionis Lineam (aptè in gyrum circumactam) Speculum efficeret, modis laborarit omnibus: quò propositam quamcunque (igni obnoxiam) Materiam, incredibili ex Radijs Solaribus vexaret Calore: Cùm, hîc, ex Tetrahedri Sectione Trigonica; Linea exhibeatur; ex cuius Forma Circulata, fieri potest Speculum; Quod, (vel Nubibus Soli subductis) quoscunque Lapides, Vel Metallũ quodcũque in Impalpabiles quasi, vi Caloris (verissimè maxima) redigere potest Pulueres. *Et, qui* PONDERVM *subtili Spe-* 7.
culationi toto vitæ Tempore insudarit; Quàm bene, suos ille collocatos esse Labores, sumptusque iudicabit: Cũ, hîc, Elementum Terræ supra Aquam natare posse, certißima Experientia, MONADIS *nostræ docebit Magisterium?*

8. *Haud secus, Qui Rationes* PLENI *&* VACVI *(argumentum vsque ab ipsis Philosophiæ Incunabulis controuersum) diligentißimè ventilarunt: Videruntque, ea Lege, & Naturæ (quasi Indißolubili) vinculo, (à Deo Opt. Max.) coördinatas, cõnexas, & Copulatas Elementorum proximorum esse Superficies: Vt in Igne, Aëre & Aqua, sursum deorsum, Horsum Illorsum, (ex eorum animi sententia) ducendis impellendísue, hominibus Miranda confidentissimè ostendere possint (Varijs & illi quidem Inuentis Reip. sunt vtiles: Vt Hydraulicorum totum Artificium monstrat, & reliqua Heronis Thaumopœetica; vt nunc placet illa nominare.) At, quod Terræ Elementum, Sursum, in Ignem, per Aquam, vlla Machina exantlare poßit: Nullus ex illa Profeßione, sibi vendicabit. Nostræ tamen* MONADIS *Theoriæ, fieri id posse, demonstrant. O Sapientißime Rex, Ista in Mentis vestræ, Memoriæque reponatis Thesauris Secretißimis. Ad* CA-

9. BALISTAM *iam venio Hebræum: Qui, vbi suã (sic dictam) Gemetriam, Notariacon, & Tzyruph (Artis suæ tres quasi præcipuas Claues) extra Sanctæ, Nuncupatæ, Linguæ exerceri fines videbit: Immò vndiquaque (ex obuijs quibusque, visibilibus & Inuisibilibus) huius, (à Deo) Receptæ Traditionis Mysticæ Notas, Characteresque corrogari; Vel, hanc quoque Artem, tum, vocabit* SANCTAM: *(veritate coactus, si Intelligat) Vel, non Judæorum, tantum, Sed omnium Gentium, Nationum & Linguarum, sine* προσωποληψία, *Eundem eße* DEVM *Beneuolentißi-*

neuolentiſsimum fatebitur: Nullumque Mortalem ſe Excuſare poſſe, de Sanctæ huius noſtræ Linguæ Imperitia. Quam, in noſtris ad Pariſienſes Aphoriſmis, REALEM nominaui CABALAM, ſiue Τȣ̃ ὄντος: Vt illam vulgarem alteram, Cabaliſticam nomino GRAMMATICAM ſiue Τȣ̃ λεγομένȣ, quæ, notiſsimis Literis, ab Homine Scriptibilibus, inſiſtit. Hæc autẽ, quæ Creationis nobis eſt Nata Lege, (vt Paulus innuit) REALIS CABALA, GRAMMATICA quoque quædam Diuinior eſt: cùm Artium iſta ſit Inuentrix Nouarum, & Abſtruſiſsimarum fideliſsima Explicatrix: Vt hoc noſtro alij tentare Exemplo, de cetero, poſsint. Non exhorreſces, bene ſcio, (O REX)
Licet iam, in veſtra Regia Præſentia, MAGICAM hanc 10.
proponere audeam Parabolam: Terreſtre quoddam Corpus, MONAS hæc noſtra Hieroglyphica, in Centro Centri, Latens, poſsidet: Quod, Qua ſit ACTVANDVM diuina Potẽtia, ſine Verbis, Ipſa docet: Cui iam ACTVATO, Lunaris & Solaris eſt (Matrimonio perpetuo) COPVLANDA, Influentia Gonetica: Licet, ante, in Cælo vel alibi, fuêre ab EODEM Corpore SEPARATISSIMÆ. Hac (Dei Nutu) facta Gamaæa, (Quam, Pariſienſibus, ſum Τῆς γαμῆς ἄιαν interpretatus: id eſt, Matrimonij Terram: ſiue Influentialis Coniugij, Terreſtre Signũ) Super ſuam Natiuam Terram, Eadem, vlterius Nutriri non poteſt, vel Irrigari, quàm ad QVARTAM magnam vereque Metaphyſicam Reuolutionem Completam. Quo finito Progreſsu: Qui aluit, in METAMORPHOSIM,

Primus Ipse abibit: Rarißimeque, pòst, Mortalium conspicietur oculis. Hæc, O Rex Optime, Vera est, toties decantata (& sine Scelere) MAGORVM INVISIBILITAS: *Quæ (vt Posteri omnes fatebuntur Magi) nostræ est* MONADIS *concessa Theorijs. Expertissimus*
11. MEDICVS, *etiam ex eisdem, facillimè Hippocratis Mysticam assequetur voluntatem. Sciet enim,* QVID, CVI, ADDENDVM ET AVFERENDVM *sit: vt, ipsam Artem sub maximo* MONADIS *nostræ Compendio, &* MEDICINAM *ipsam contineri, Lubens deinde fateri*

Lib. de Flatibus.

12. *Velit.* BERYLLISTICVS, *hîc, in Lamina Chrystallina, omnia quæ sub Cælo* LVNÆ, *in Terra vel Aquis versantur, exactissimè videre potest: & in Carbunculo siue* ארם *Lapide, Aëream omnem & Igneam Regionem explorabit.*
13. *Et, si* VOARCHADVMICO, *nostræ Hieroglyphicæ* MONADIS, *Theoria vigesima prima, satisfaciat; Ipsique,* VOARH BETH ADVMOTH, *Speculandum ministret: Ad Indos vel Americos, non illi esse Philosophandi gratia, peregrinandum, fatebitur.*

14. *Deinque de* ADEPTIVO *genere, (quicquid vel* ARIOTON *Ars subministrare, vel polliceri poßit; vel viginti Annorum maximi Hermetis labores sunt assecuti) licet ad Parisienses, sua* MONADE *peculiari (Anagogica Apodixi illustratum) aliâs scripserimus: Vestræ tamen Maiestati Regiæ constanter asserimus,* ID OMNE, *Analogico nostræ* MONADIS *Hieroglyphicæ Opere, ita ad viuū exprimi, vt Similius aliud Exemplum, humano generi non*

An. 1562.

possit

" *possèt proponi. Quod, in seipsum, dupliciter, traducere de-*
" *bet: Ipsum, Scilicet, Dignificatum Glutire Opus: & Ope-*
" *ris Imitari Dignificationem.*

Nunc, Satis à me; (Imò vereor, si hæc hominum audiret Vulgus, ne plus satis;) de Raritate nostri huiusce Muneris Theoretici, esse dictum, (Triplicis Inclyte Diadematis Honore) Concedas Rex O Maximiliane: Eisdemque limitibus, eiusdem definiri Bonitatem. Satis ergo sit, (Regum omnium Decus singulare) hoc nostrum Munus, Dum, tam esse Rarum demonstrauerimus diligentius, Neminem tamen (licet Inuidæ Linguæ Petulantia Maledicentissimum quidem) Auem esse Æsopicam mussitare posse. Tantum profectò abesse, vt iustè, illius Indignitatem ferat Calumniæ; Modestissimi omnes Sapientissimique fatebuntur Philosophi: quòd non dedignabuntur Illi quidē, vnà mecū, Laudes & Honorem illi Phœnici accinere, ex cuius Solius Misericordiæ Alis, Rarissimas istas omnes cum Timore & Amore extraxerimus Theoreticas Plumas: cōtra nostram per Adamum introductam Nuditatem: Ut eisdem, Ignorantiæ asperrimis quibusdam frigoribus, multò resistere-mus alacriores: & Errorum Turpitudinem, à Philosophantium tegeremus oculis, Honestæ VERITATIS studiosissimi. Et quamuis Auctoritate aliqua humana, nullo modo, hìc sumus freti, Sicubi tamen, Antiquissimi alicuius Philosophi, opportunè poterat nostro illustrari Lumine, aliquod notabile dictum vel Scriptum, ibi, illud amicè nostris exhibere Posteris, non recusauimus: Veluti in

Hermetis,

Hermetis, Ostanis, Pythagoræ, Democriti, & Anaxagoræ quibusdam Mysterijs: In quæ, ex nostris Hieroglyphicis descendimus Demonstrationibus, non tanquam ab illis, fidem emendicantes in istis. Et istam tantam Raritatem, ita, vbique coniuncta Comitatur Bonitas: vt Nihil, vel apertè vel tectè, in hoc libello à nobis esse positum, PROTESTEMVR, *quod nō Idem Honestum, sincerum, Dignitati Humanæ aptum sit: Pietatis perfectißimæ, Religionisque veræ studio Vtilißimum. Et vt* ΟΡΘΟΤΟΜΕΙΝ *certè, in tam arduis Mysterijs non potest, nisi Ille, Qui, eorum perspectißimam habet omnē Amplitudinem: Sic Nemo citius Infantiam suam, Malitiam, vel Arrogantiam proderet, quàm Ille, Qui, quicquam eorum quæ hîc Vestræ Sapientiæ Commendauimus, vel tanquam Impium Condemnare, vel tanquam friuolum Reijcere auderet. Cuius rei, cùm nullum, vel Iudicio Acutiorem, vel Vsu Expertiorem: vel Auctoritate Potentiorem: vel Sinceritate Fideliorem, adducere quis possit Testem, quàm Summus Ille Regū Rex Omnipotens, Regem fecerit* MAXIMILIANVM: *Erit ergo mihi Vestra Augusta Maiestas instar aliorum Omnium: Cui, hæc nostra, Probata esse, haberique Rata, non solum, Triobolarium multorum obthurabit ora Grāmaticastrorum: Sed etiam multorum Philosophantium eriget animos: vel humi, iam, propter tantorum Mysteriorum proclamatam Incertitudinem, Iacentes: Vel, propter Rerum Raritatem, Imperitorum Superba timentes Iudicia: Qui Bona cum Malis (temerè, promiscue-*

Hermetis,

promiscueque, ex nominis sola Similitudine,) condemnare solent Studia. Cum maximè deplorando (interdum) Optimorum librorum interitu. Quorum vtrumque, Reipub. Christianæ, plurimum, varijs temporibus, attulisse detrimenti, clarissimè constare potest; Apto nimirum ad tam magna tractanda Capessendaque Ingenio, vel priori ratione perterrefacto: vel iam, quidem, cùm Progressus haud mediocres fecerit, Rusticè eiusdem & Superbè, ab Imperitis Iudicibus, vniuerso tam nobili tamque diuino Mysteriorum condemnato studio. At alterius est loci, singulis Scientijs Honestis, suas comparare æmulas: falsas illas quidem, Vmbratiles, Odiosas, Molestas, Hominumque Societati Inutiles. Quas, Solas, & ea ratione qua vulgares captant homines & exercent: non Vulgari solum, sed Sapientissimi cuiusque Iudicio explodēdas, condēnandasque, & fatemur; & ita diligentissimè fieri, nos quoque, suademus. Sed, Qui, CORPORA *illa, vel Esse nesciant, vel Vbi, vel Qualia sint;* QVORVM *istæ tenuissimæ sunt Vmbræ: Quo modo, Illi, Hominum non Vulgarium, non Vulgaria condemnare Studia, vel audent, vel saltem Iure possunt?* FIAT IVSTITIA. *Vnicuique, Quod Suum est, sic, tribuatur, in istis Vulgaribus Sciolis, Artium Magnarum Vmbras non sectantibus solùm; sed easdem etiam scelerati ssimè ementientibus adulterantibusque: Nugas, Errorem, omnemque adscribamus Impietatem: At in Bonis Solidisque studijs Prouectioribus: & honestis moribus tum confirmatis, tum sua integritate Clarissimis: Vel,*

Vim (ob leuem Vulgi Calumniam) Inferre: Vel eorum in Odium vocare Nomen, studiaq;: vel in discrimē, Vitam: nō solum inhumanum id mihi (O Rex) Sed Iniustum & quasi Impium, Videtur. Nam, vt Corporum quorumcunque, omnes vbicunque Vmbræ, COMMVNES *cum ipsis Corporibus* TERMINOS *habēt: (Quod Mathematicis est notissimum) Eodem modo, & hic, Phrases Loquendi, Scribendique: Vmbris, Verisque ipsis Corporibus, Communes esse, Permittunt* SOPHI. *Vbi, Imperiti, Temerarij, & Præsumptuosi Simiæ,* VMBRAS *Captant solas, nudas, & Inanes: Dum Ipsi Sapientiores Philosophi,* CORPORVM *Solida fruantur Doctrina & fructu gratissimo.*
Luc.ca.8.c. *Sicque verè, Illud, vsu uenire videmus: Vt Illis, Id quod habere se putabant, (vmbratile,) tanquam non Solidum & Sincerum, ex manibus eripiatur, iustissime: & Corpora tractantibus, Vmbrarum omnis sit concessa honesta legittimaque Comprehensio & Cognitio.* ΟΡΘΟΤΟΜΕΙΝ *igitur oportet, (O Rex,) inter* VMBRAM & CORPVS: *& vtriusque distinguere fines, vires, & vsus,* IVSTITIÆ *Ille est Gladius, Regius, Imperatoriusque: cuius, vt alia multa, ita, & hoc, est præstare Diuinum Munus. Et Arte profecto quadam, interdum, Ipsi Sophi,* VMBRATILES *figuras, intra ipsorum Corporum Sinuosos anfractus libenter admittunt: ne Asinis in Hesperidum Hortos, ruditer irruentibus, electissimæ præbeantur Lactucæ, cùm illis sufficiant Cardui. Ignosces mihi O Rex, Mundum, de Iniustitia (ex Christi Auctoritate) arguenti:*

Neque

Neque hæc, vllo modo, hoc loco, hijs Temporibus, Tuæ præsertim cõmemoratã Sapientiæ, Parerga censeri volo: immò ne Superflua quidem. Atque hæc hactenus. Hunc ergo meum MONADIS HIEROGLYPHICÆ *Fœtum (Conceptione quidẽ Londinensem, Natiuitate vero Antwerpiensem) Vestræ Serenissimæ Maiestati, humillimè Offero: Obnixè à vobis contendens: vt eiusdem non Dedignemini, nunc quidem, fieri Compater: pòst verò, cùm erit & ætate grandior, & fide sua Commendabilior, in vestra semper vobis vt seruire possit præsentia. Pro vestro, deinceps Ego eundem haberi volo, O Clementißime* REX: *Qui, vt mihi visus es toto partus Tempore, Blandißimo Aspectu, ante oculos versari meos: ita, ea ratione, facilem mihi expeditumque huius in Lucem editionis, Laborem fecisti. Nam quem Annos prius continuos* [a] *Septem, Mente gestaui mea, eundem, incredibili vestra ad tantum Interuallum, Virtute Magnetica, duodecim solum Dierum spatio, in hanc communem Auram, placidißimè sum Enixus. Quod, Fœlix, Faustũque esse, tum vestræ Augustæ Celsitudini, tum ardentißimis meis sincerißimæ veritatis studijs, Concedat Illa Sacrosancta* TRINITAS, *Quæ (in* MONADIS *Ineffabilis, Omnipotentia, ante omnia Sæcula, fundata,) viuit regnatquè Sempiterna: Cui Soli, omnis Laus, Honor, Virtus & Gloria, ab omni semper exhibeatur, decanteturque Creatura.* AMEN.

[a] *Vt appares in Aphorismis nostris Propædeumaticis, Impreßis Lõdini, Anno 1558. ex Aph. 52.*

Antwerpiæ.

Anno 1564. Januarij, 29.

TYPOGRAPHO,

GVLIELMO SILVIO:

Amico suo singulari;

IOANNES DEE LONDINENSIS,

S. D. P.

IDES Amice mi, Optime Gulielme, Quàm vnicè charas, Præclarißimas habeam, Illustrißimi Regis MAXIMILIANI Virtutes: Cui ex Cordis mei Scrinijs, Rara, excellentißimaque communico Arcana: Eáque ratione, illi communicanda Curaui, vt etiam Plures per Terrarum Orbem (tum in eius Honorem, propter eximias suas, Regiásque virtutes: tum vt Alij ex illo Sibi exemplum capiant: qui & Regijs Sapientißimè vacare Regnorum Gubernaculis: & Philosophorum tamen, Sophorúmque Stupenda cumulatè addiscere Mysteria potest) Plures, inquam, eisdem frui; Vestra Diligentia, & Fide queant. Duo igitur sunt, quæ mihi es orandus maximè: Vnum, Vt vbíque accuratam meam, in Literarum Varietate, Punctis, Lineis, Diagrammatibus, Schematibus, Numeris, aliísque, Imiteris, (quantum poßis) Diligentiam: Ne, Idem Ipsum, quod Ego (DEI NVTV) peperi ex omni parte bene Formatum Corpus; Typographiæ Negligentia, vel Mutilum, vel Deforme prodeat in Lucem: indignum

dignum, siquidē, Rege tanto; Indignum verè Philosophantium Studijs, & laboribus, quos in eo penitisimè, sępisimèque examinando, collocare volunt, Maximis. Cauere tamen satis, de isto, mihi Videor, Infortunio, dum te elegi, Istius nouiter Nati Operis Parentem Typographicum: qui omnibus modis, nitidum, suisque bene Compositum Membris, tua Curatura, emittere potes.

SECVNDVM, quod à te præstari Optarem, haud est leue, id quidem: Nimirum, Promiscuo vt hominum generi, hosce, nullo modo, in manus des Libellos. Non quòd illis ego hæc quidem, vel meliora, inuideam: Sed hoc inde oriturum mali Suspicans: Non solum, quod, ex isto Labyrintho, Se, Miseri, nunquam extricare possunt: (Ingenium interea, Incredibilibus Angentes modis; pesimèque suis prospicientes Rei familiaris negotijs) sed etiā, quòd, Alijs quoq;, (illis inuium) vel, Ingredi suadebunt Iter: vel de eiusdem, veluti illis explorata, Certitudine, Sceleratisimè ementientur; Impostores, Hominúmque Laruæ: Vel Denique, talia DEI MAGNALIA, Esse, Negare; Aut meam, rabidisimè accusare Sinceritatem audebunt: tunc tandem Desperabundi; Vt, primò, hæc Mysteria, cum maxima Præsumptione aggresi sunt Temerarij. At in hoc tanti Momenti negotio, Si te bene à multis iam annis noui (vel propter amicitiam nostram:

vel Reip. Christianæ Vtilitatem; vel saltem propter Ipsius Sapientissimi MAXIMILIANI, Heroïcas Virtutes, (quæ nihil Commune cum Hominum Vulgari habent Sorte) Cauebis, Spero, ne Fidem tuam frustra requisiuisse Videar. Cauebis tu quidem: &, per te, Honestissimi omnes Librorum Mercatores.

Valeas.

Ex Musæo nostro Antwerpiensi: Anno 1564. Januarij 30.

MONAS

MONAS HIEROGLYPHICA:

IOANNIS DEE, LONDINENSIS,

Mathematicè, Magicè, Cabalisticè, Anagogicèque, explicata: Ad

SAPIENTISSIMVM, ROMANORVM, BOHEMIAE, ET HVNGARIAE, REGEM, MAXIMILIANVM.

THEOREMA I.

PEr Lineam rectam, Circulumque, Prima, Simplicissimaque fuit Rerum, tum non existentiũ, tum in Naturæ latentium Inuolucris, in Lucem Productio, repræsentatioque.

THEOREMA II.

AT nec sine Recta, Circulus, nec sine Puncto, Recta artificiose fieri potest. Puncti proinde, Monadisque ratione, Res, & esse cœperũt primò: Et quæ peripheria sunt affectæ, (quantæcũque fuerint) Centralis Puncti nullo modo carere possunt Ministerio.

THEOREMA III.

MONADIS, Igitur, HIEROGLYPHICAE Conspicuũ Centrale Punctum, TERRAM refert, circa quam, tum SOL tum LVNA, reliquique Planetæ suos conficiunt Cursus. Et in hoc munere, quia dignitatem SOL obtinet summam, Ipsum, (per excellentiam,) Circulo notamus Integro, Centroque Visibili.

MONAS HIEROGLYPHICA.

THEOREMA IIII.

LVnæ Hemicyclium, licet hic, Solari ſit Circulo quaſi Superius Priusq́ue: Tamen S o l e m tanquam Dominum, Regemq́ue ſuum obſeruat: eiuſdem Forma ac vicinitate adeo gaudere videtur, vt & illum in Semidiametri æmuletur Magnitudine, (Vulgaribus apparente hominibus,) & ad eundem, ſemper ſuum conuertat Lumen: S o l a r i b v s q v e ita tandem imbui Radijs appetat, vt in eundem quaſi Transformata, toto diſpareat Cælo: donec aliquot poſt Diebus, omnino hac qua depinximus, appareat corniculata figura.

THEOR. V.

ET Lunari certè Semicirculo ad Solare complementum perducto: Factum eſt Veſpere & Mane Dies vnus. Sit ergo Primus, quo L v x eſt facta Philoſophorum.

THEOR. VI.

SO l e m, L v n a m q v e, Rectilineæ Cruci, inniti, hîc videmus. Quę, tum T e r n a r i v m, tum Q v a t e r n a r i v m, appoſitè ſatis, ratione ſignificare Hieroglyphica, poteſt. T e r n a r i v m quidem: ex duabus Rectis, & Communi vtriſque, quaſi Copulatiuo Puncto. Q v a t e r n a r i v m vero: ex 4. Rectis, includentibus 4. Angulos rectos, Singulis, bis, (ad hoc) repetitis; (Sicq́ue, ibidem, ſecretiſſimè, etiam O c t o n a r i v s, ſeſe offert; quem, dubito an noſtri Prædeceſſores, Magi, vnquam conſpexerint: Notabiſq́ue maxime.) Primorũ Patrum, & Sophorum T e r n a r i v s, Magicus, C o r p o r e, S p i r i t v, & A n i m a, conſtabat. Vnde, Manifeſtum hîc Primariũ habemus S e p t e n a r i v m, Ex duabus nimirum Rectis, e t Communi Puncto: Deinde ex 4. Rectis, a b Vno Puncto, ſeſe, Separantibus.

THEOR.

THEOR. VII.

ELementis, extra ſuas Sedes naturales, dimotis: Suos ad ad eaſdem Reditus, naturaliter, per Rectas facere lineas, Diſlocatæ eorundem homogeneę Partes, experientem docebunt: Abſurdum igitur non erit, per 4. rectas, ab vnico Puncto, Indiuiduoque in Contrarias excurrentes partes, QVATVOR ELEMENTORVM, (in quæ Elementata, ſingula, tandem reſolui poſſunt) innuëre Myſterium. Hoc etiam notabis diligenter; Geometras docere, LINEAM, EX PVNCTI FLVXV, produci: Nos hîc ſimili ratione, fieri monemus: Dum Elemẽtares noſtræ Lineæ, ex STILLAE, (tanquam Puncti, Phyſici) continuo Caſu, (quaſi FLVXV) in Mechanica noſtra producantur Magia.

THEOR. VIII.

QVATERNARII, præterea Expanſio Cabaliſtica, ſecundum vſitatæ Numerationis Phraſin, (dum dicimus, Vnum, duo, tria, quatuor) DENARIVM, ſummatim exhibet. Vt & ipſe Pythagoras dicere ſolebat: Nam 1.2.3. & 4. decem conficiunt. Non temerè ergo, CRVX Rectilinea, (id eſt, Vigeſima & Prima Romani Alphabeti litera) ex 4. fieri rectis iudicata, ad DENARIVM ſignificandum, ab Antiquiſſimis Latinis Philoſophis eſt aſſumpta. Locus etiam illi eſt ibidem definitus, Vbi TERNARIVS, vim ſuam per SEPTENARIVM ducens, illum ſtatuit.

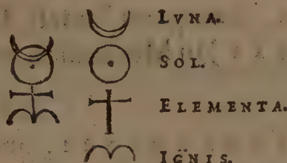
THEOR. IX.

HOc autem noſtræ MONADIS, SOLI, LVNAE'QVE, optimè conuenire videbitur: cùm eorundem per 4. Elementorum Magiam, Exactiſſima in ſuas Lineas fuerit facta SEPARATIO: Deindeque, per earundem Linearum Periphoras (Ad omnis enim datæ lineæ Magnitudinem, licet Circulum deſcribere: per Geometriæ leges) Circularis, in Complemento SOLARI, fuerit facta CON-

IVNCTIO. Tunc enim latêre non poteſt, quantùm noſtræ MONADIS, SOLI, LVNAEQVE, Crucis DENARIA inſeruiat Proportio.

THEOR. X.

DOdecatemorij Arietis, omnibus eſt notiſſima, quæ eſt in Aſtronomorum vſu (quaſi Acioædes, Acuminataque) figura ♈ iſta: Vt & ab hoc cæli loco, Triplicitatis Igneæ, notari Exordium conſtat. Ad ignis ergo miniſterium (in huius Praxi MONADIS) requiri ſignificandum, Arietis adiecimus Aſtronomicam notam. Sicque breuiter, noſtræ MONADIS, vnam abſoluimus Conſiderationem Hieroglyphicam: quã ſic volumus, vnico Contextu Hieroglyphico proferri.

MONADIS [illegible]STIVS, LVNA ET SOL, SVA SEPARARI VOLVNT ELEMENTA, IN QVIBVS DENARIA VIGEBIT PROPORTIO; IDQVE IGNIS FIERI MINISTERIO.

THEOR. XI.

ARietis Nota Myſtica, ex duobus Semicirculis, in communi Puncto connexis, conſtituta: Aequinoctialis Nycthemeræ loco aptiſſimè aſſignatur. Viginti enim & quatuor Horarum Tempus, Aequinoctij modo diſtributum, Secretiſſimas noſtras denotat Proportiones. Noſtræ dico reſpectu Terræ.

THEOR. XII.

ANtiquiſſimi Sapientes Magi, quinque Planetarum, nobis tradidêre Notas Hieroglyphicas: Compoſitas quidem omnes, ex LVNAE vel SOLIS Characteribus: cum Elementorum aut Arietis Hieroglyphico Signo. Veluti iſtas,

istas; quas hîc videtis figuratas. Quas singulas modo Hieroglyphico, ex nostris prius iactis Fundamentis, non erit

♄		Saturnus.	♀	♂	Mars.
♄	♃	Iupiter.	♀		Venus.
☿		Mercurius.	☿		Mercurius.

explicare difficile. At primùm, de ijs quæ Lunæ habēt Characterem, nos nunc Paraphrasticè agemus: de Solaribus deinde. LVNARIS nostra Natura, dum per Elementorum scientiam, circa nostram sit semel reuoluta Terrā, SATVRNVS mysticè dicebatur. Et eadem de causa, IOVIS quoque habebat nomen: istamque retinebat figuram secretiorem. Et Lunam, tertia elementatam vice, obscurius sic ☿ notabant. Quem, MERCVRIVM vocare solent. Qui, quàm sit LVNARIS, videtis. Istum, QVARTA Reuolutione produci, licet Quidam velint Sophi: nostro Secreto proposito tamen, non erit id Contrarium: Modò Spititus Purissimus Magicus, loco Lunæ, τῆς λευκώσεως administrabit Opus: & sua virtute Spirituali, nobiscum SOLVS, per Mediam quasi Naturalem diem sine verbis, Hieroglyphicè loquatur: in Purissimam Simplicissimamque, à nobis præparatam Terram, Geogamicas, istas 4. introducens, IMPRIMENSQVE figuras: vel illarum loco, illam alteram.

THEOR. XIII.

MARTIS ergo Character Mysticus, an non ex SOLIS & ARIETIS, Hieroglyphicis, est conflatus? elementali (partim) interueniēte Magisterio? Et VENERIS, quæso, an non ex SOLIS, & Elementorum Pleniore Explicatione? Isti ergo Planetæ, SOLAREM respiciunt περιφοράν, Opusque Ἀναζωοπυρήσεως: In cuius progressu fit tandem

Conſpicuus rinus Frater. rum Cōpleta Mercurius ille alter: Prioris quidē Vterinus Frater. Lunari ſcilicet Solarique Elementorum Cōpleta Magia, vt expreſſiſſimè nobis ipſe Hieroglyphicus loquitur Nuncius, modò in illum oculos defigere, auremque illi præbere attentiorem velimus. Et, (NVTV DEI,) iſte eſt Philoſophorum MERCVRIVS ille Celeberrimus, MICROCOSMVS, & ADAM. At Solebant tamen Expertiſſimi Nonnulli, huius loco graduque SOLEM ipſum ponere. Quod nos hac noſtra ætate non poſſumus præſtare: niſi ANIMAM aliquam à CORPORE, arte Pyronomica Separatam, huic Operi Χρυσοκοράλλινῳ præficeremus. Quod & factu eſt difficile: & propter Igneos, Sulphureosque quos ſecum adfert halitus, periculoſiſsimum. Sed illa, certè, ANIMA, mira præſtare poterit. Nimirum, tum ad LVNAE, Diſcum, (Vel MERCVRII ſaltem) LVCIFERVM; Immò & PYROENTA, Indiſſolubilibus Ligare vinculis. Tum Tertio (vt volunt) loco, (ad SEPTENARIVM noſtrū Complēdum Numerum) SOLEM nobis iſtum exhibere PHILOSOPHORVM. Iſtorum duorum Theorematum ARCANIS, ſignificandis; Videte, quàm exactè, quàm apertè, noſtræ MONADIS HIEROGLYPHICAE, reſpōdeat ANATOMIA iſta.

TOTIVS ASTRONOMIAE INFERIORIS, ANATOMIA MONADICA, PRINCIPALIS.

		4:		
		3: ☽		
6: ♀	2: ♃		4: ♄	♂
		☉		
		7: ☿		

THEOR. XIIII.

EX SOLE & LVNA, totum hoc pendêre Magiſterium iam clarè confirmatum eſt. Huius, etiam Termaximus ille

ille Hermes, nos olim admonuit: Eius Patrem, SOLEM, eſſe,aſſerens: LVNAM autem, Matrem: Nutriri verò Scimus in TERRA LEMNIA. Radijs nimirum LVNARIBVS & SOLARIBVS, Singularem circa Eandem,exercentibus INFLVENTIAM.

THEOR. XV.

SOLIS proinde LVNAE'QVE circa Terram Labores, Philoſophis proponimus Conſiderandos. Huius quidem, quo modo, dum in Ariete verſatur SOLARE Iubar: Ipſa tunc in Proximo (ſcilicet Tauri) Signo, Lucis nouã recipiat Dignitatem: EXALTETVR'QVE Supra Innatas ſibi vires. Quam (præ alijs notabilem magis) LVMINARIVM, Vicinitatem, Charactere quodam myſtico explicabant veteres: TAVRI, inſignito Nomine. Quam, quidem, LVNAE eſſe EXALTATIONEM, vſque ab ipſa prima Hominum ætate (inter Aſtronomorum Placita,) memoriæ eſſe proditum, notiſſimum eſt. At Intelligunt Myſterium Illi ſoli, qui abſoluti euaſere Myſteriorum Antiſtites. Vt & ſimili ratione, VENERIS eſſe DOMVM, dixere TAVRVM: Caſti nimirum Prolificiq́ue CONIVGALIS AMORIS: Sic enim ἡ φύσις, τῇ φύσει τέρπεται: Vt Magnus ille OSTANES in Secretiſsimis ſuis Recondidit Myſterijs. 1.

SOLIS verò, qua ratione, Ipſe, poſt Aliquas ſui Luminis, admiſſas Eclipſes; MARTIVM Robur accipit: & in eiuſdem quoque DOMO (Noſtro ſcilicet Ariete) veluti in ſua Triumphare dicitur EXALTATIONE. Quæ Secretiſſima Myſteria, noſtra etiam MONAS clariſſimè, perfectiſſimeq́; demonſtrat: TAVRI quidem iſta que hîc eſt depicta Hieroglyphica figura: & illa MARTIS: quã 12. & 13. Theoremate adduximus: quæ SOLEM Recta in ARIETEM tendentem, indicat. Ex præſenti autem Theoria, 2.

Taurus	♉	LVNAE EXALTATIO.
	┬	ELEMENTA.
Aries	♈	SOLIS EXALTATIO.

Alia nostræ MONADIS sese offert Anatomia Cabalistica: cuius ista est vera Artificiosaque explicatio. LVNAE, SOLISQVE EXALTATIONES, MEDIANTE ELEMENTORVM SCIENTIA.

ANNOTATIO.

Duo hic maximopere notanda esse Censeo: vnũ, quod Tauri Hieroglyphica ista figura, nobis Græcorum Dipthongum ȣ, *exacte representet, Primæ Declinationis, Gignitiuam semper singularem Terminationem. Secundò, ex apta Metathesi Locali, dupliciter nobis* ALPHA *commonstrat: Circulo & Semicirculo Tangentibus solùm, vel se mutuo (vt hic) secãtibus.*

THEOR. XVI.

IAm nobis de CRVCE, paucis, ad nostrum propositum, est Philosophandum. CRVX nostra, licet ex duabus Rectis (vt diximus) & æqualibus illis quidem, confecta sit: non se mutuo tamen in æquales dissecant longitudines. Sed tum æquales, tum inæquales partes, in Mystica nostræ Crucis distributione, haberi voluimus. Innuẽtes, in Binarum ita sectarum potestate (eò quòd æqualis sunt Magnitudinis) CRVCIS quoque Aequilateræ, virtutem latére. Generalissimè enim CRVCE, ex æqualibus Rectis, fieri iussa; æquali profecto linearum Decussatione, eam fieri debere, NATVRAE quædam requirit IVSTITIA. Secundum cuius Iustitiæ Normam, de Aequilatera CRVCE (qualis est latini Alphabeti litera vigesima prima) hæc quæ sequuntur, perpendenda proponemus. CRVCIS,
„ Rectilineæ, Rectangulæ, & Aequilateræ, Si per commune
„ sectionis punctum, & Contrapositos angulos, Recta vbi-
„ cunque transire concipiatur: Ex vtraque parte, sic transeun-
„ tis Rectæ, Crucis factæ partes, sunt omnino similes & æ-
„ quales: Quarum figuræ, eædem sunt, cum illa Latinorum litera, quæ Vocalium esse QVINTA, recepta est, & ad QVINARIVM denotandum, apud Antiquissimos Latinorum Philosophos vsitatissima erat: Idque haud absurde ab illis

ab illis esse factum Censeo; cùm sit Denarij nostri, Conformis Medietas. Ex illius ergo figuræ, Sic duplicatæ (ex hac Hypothetica Crucis diuisione) prouenientis, ea ratione, qua QVINARIVM vtræque repre sentant (licet erecta altera, Altera autem hic sit euersa) Monemur, Radicum Quadratarum hic imitari Multiplicationem Quadratam: (quæ hic mirabiliter in NVMERVM CIRCVLAREM incidit, scilicet QVINARIVM) Vnde produci certò constat, VIGINTI & QVINQVE: (vt & ipsa litera, est vigesima: & Vocalium Quinta.) Nunc vero alium sitũ ipsius CRVCIS æquilateræ considerabimus: istum nimirũ: qui nostræ MONADICAE CRVCIS Situi est similis: Similem autem hic fieri Crucis Diuisionem bipartitã (vt supra) supponimus. Vnde alterius literæ, latini Alphabeti, se monstrat etiã geminata figura: erecta vna, euersa, & auersa, altera: Quę (ex Latinorum vetustissima consuetudine) ad QVINQVAGINTA repræsentandum, in vsu est. Istud, inde mihi primò statutum videtur: Eò quòd sit & Illa quidem QVINARII, Nota; ex nostro Crucis DENARIO, essentialiter desumpta: at eo situ Locatæ, quo, omnium Mysteriorum Maximi, ipsa Crux, est Consummatissima, Hieroglyphica Nota: Vnde DENARII Potestatem, in sua QVINARIA Virtute COMPLECTENS, QVINQVAGENARIO NVMERO tanquam suo Partui, gratulatur. O, MI DEVS, QVANTA HAEC MYSTERIA? & Nomen illi, EL. Immò & hac ratione quoque, ipsam Denariam Crucis virtutem respicere videtur; quòd Medio Loco, inter primam Alphabeti Literam, & ipsum Crucis Denarium sit constituta: & ab alterutra, ipsa sit, ordine, Decima. Et cum in CRVCE, duas eiusmodi integrales esse partes ostendimus (Numeralem nunc solùm earundem vim Considerantes) CENTENARIVM inde

excreſcere apertiſsimum eſt. At ſi, ex Quadratorum Lege, Mutuam patiantur Multiplicationem, Bis Mille, Quingenta nobis reddent: Qui huius QVADRATVS, ad prioris Circularis Numeri Quadratum, comparatus: & eidem Applicatus, etiam CENTENARIVM, denuo reſtituet: vt & ipſa CRVX, ſecundum Sui DENARII Potentiam, ſe explicans, CENTVRIO eſſe agnoſcetur: Et tamen cum ſit niſi Vnicus ipſe CRVCIS Character: Vnum quoque repreſentat: Hic ergo (pręter alia notatu digniſsima) ab iſtis CRVCIS Theorijs, Numerare, & Progredi iã ſumus edocti ad hunc modum: Vnum, Decem, Centum. DENARIA ſic nos Euehente CRVCIS Proportione.

THEOR. XVII.

VT ex Sexto Theoremate liquêre poteſt, in CRVCE noſtra QVATVOR rectos conſiderari, angulos: Quorum vnicuique, QVINARII attribuere ſignificationem, præcedens doceret Theorema: Vno quidem locatis modo: At alterum obtinẽtibus Situm; Idem Theorema, QVINQVAGENARII Numeri, fieri Hieroglyphicas Notas admittit: Ita, euidentiſsimum eſt, CRVCEM, DENARIVM notare vulgariter: Tum in Latini Alphabeti ordine, literam eſſe vigeſimam primam: (Vnde eſt factum, quòd, Sophi, Mecubales, dicti, viginti vnum, per eandem Significabant Literam:) Denique, & Simpliciſsimè conſiderari poſſe: vt Vna Nota, eſſe conſpicitur; qualemcunque & quantamcunque aliam habet poteſtatem. Ex quibus omnibus, optima Demonſtratione Cabaliſtica concludi poſſe videmus: CRVCEM noſtram, Myſtis, DVCENTA, QVINQVAGINTA DVO, mirabili Compendio Significare poſſe. QVATER enim QVINQVE; QVATER QVINQVAGINTA; DECEM: VIGINTI VNVM; & VNVM: DVCENTA QVINQVAGINTA DVO efficiunt.

ficiunt. Quem Numerum, duabus adhuc alijs rationibus: ex præmiſsis vt nos elicere poſſumus: ita Cabaliſticis Tyronibus, eundem commendamus eruendum: breuitati ſic Studentes: Eiuſdē tamen Magiſtralis Numeri, variam productionem artificioſam, Philoſophorum dignam Iudicantes Conſideratione. Nec vos, aliam, hîc, Myſtagogiam Celabo, Memorabilem. CRVCEM noſtram in duas alias literas, ſe Diſtribui Paſſam, Videntes: Si, vt Numeralem earundem virtutem quodam modo perpendimus prius, ita viciſsim nunc ILLARVM VERBALEM VIM, CVM IPSA CRVCE, CONFEREMVS, quòd inde Oriatur LVX: VERBVM, Finale & Magiſtrale (ex illa TERNARII, in Vnitate Verbi, Conſpiratione & Conſenſu) cum ſumma Admiratione, Intelligemus.

THEOR. XVIII.

EX duodecimo & decimotertio Theorematibus noſtris colligi poteſt, Cæleſtem Aſtronomiam, INFERIORIS eſſe quaſi Parētem & Magiſtram. Subleuatis ergo in Cælum oculis Cabaliſticis (ex Prædictorū Myſteriorū Theorica Illuminatis) talē ad amuſsim noſtræ MONADIS, conſpiciemus ANATOMIAM: In NATVRAE LVMINE, VITAQVE ſeſe ſic nobis ſemper oſtendētem. Et ſuopte NATV, Secretiſsima huiuſce

iuſce Phyſicæ ANALYSEOS Myſteria, apertiſsimè detegentem. OVI autem figuram, iſti COORDINATIONI adhibere: Cæleſtis NVNCII, dum Theoricos, Cæleſteſque Geſtus, ſumus aliquando Contemplati, fuimus edocti. OVALEM enim, Ipſum, in Aethere, ſuo Curſu Figurare Circuitionem, Aſtronomis eſt notiſsimum. Et, cùm Dictum, Sapienti, Sat eſſe debeat: En noſtras huius Cæleſtis Conſilij Interpretationes (ſic Hieroglyphicè propoſitas:) prædictis omnino Conſentaneas. HINC Moniti, diſcant Miſerrimi Alchimiſtæ, ſuos agnoſcere Errores varios: Quæ ſit Albuminis OVORVM AQVA: QVOD EX VITELLIS OLEVM. Quę OVORVM CALX: HINC, Imperitiſsimi illi Impoſtores, cum illorũ Deſperatione, Intelligant: Aliaque his ſimilia, perplura. HIC PROPORTIONATVM ANALYVRA, FERE TOTVM HABEMVS. Hoc illud eſt OVVM AQVILINVM, Quod SCARABEVS, olim diſrupit: Propter INIVRIAM, quã Timidis Brutiſq; Hominibus, Illius AVIS Violentia & Crudelitas intulit: Licet ad Scarabei Antrum (Auxilij Implorandi Gratia) aliquibus confugientibus, non inde tamen liberatis: Sed ipſe ſolus Scarabeus, hanc ſibi vindicandam INIVRIAM, modis omnibus, exiſtimans: Vt erat alacri animo, Conſtantique Voluntate paratus, ita, ad id præſtandum, nec Viribus carebat, nec Ingenio: Vnde, varijs Conatibus AQVILAM dum perſequeretur Scarabeus: Subtiliſsima FIMI Arte vſus, Illius tandem (vel in Iouis Gremio depoſitũ) OVVM, in TERRAM PRAECIPITARI adeoque DISRVMPI effecit. Et eadem, aliáue ratione Aquilinam tandem totam Speciem, è Terris deleuiſset Scarabeus, niſi, (malum tantum Præcauens,) Iupiter, effeciſſet: Quo Anni tempore, Aquilæ ſua ſollicitè curãt OVA, Nulli vt circumuolitent SCARABEI. Illis tamen Conſulerem, qui iſtius AVIS vexantur Crudelitate, ab ipſis

Heliocantharis (qui ita certis Temporum Curriculis latitando viuũt) Vtilissimam artẽ discere: Quibus,iam licet nõ faciant ipsi,esset tamen longè gratissimũ, suis INDICIIS & Signis, de suo Inimico,Vindictam sumi posse.Et hic (O Rex) non Aesopum conari me vt agam,Sed Oedipum,Faterentur, si adessent, Illi, quorum Mentes, ita de Naturæ Summis Fabulari Mysterijs, primò subiuit. Esse profectò quosdam noui, qui SCARABEI ARTIFICIO,Si haberent DISSOLVTVM AQVILINVM OVVM, CALCEM eiusdem,cum Albumine puro,totoque TEMPERARENT primò. Deinde illud TEMPERAMENTVM, VITELLI liquore toto,artificiosó ordine, oblinirent:voluendo,reuoluendoque: Vt Scarabei suas conglomerant Pilas. Ita, magna fieret OVI METAMORPHOSIS:Iam scilicet disparẽte,& quasi inuoluto ALBVMINE ipso (illis multis, veluti Helicis Reuolutionibus factis) in ipso VITELLINOSO LIQVORE. Cuius Artificij,tale Hieroglyphicum signũ, NATVRAE haud displicebit Oeconomis. Sæculis prioribus, multùm esse, à grauissimis,& Antiquissimis celebratũ

Philosophis,tale Artificium,legimus:certissimum & vtilissimum. Anaxagoras certè,ex hoc Magisterio,excellentissimam,Pòst,fecit Medicinam:vt in suo περὶ τ̃ ἐκστροφῶν φυσι-

κῶν libello videre licet; Nihil hîc esse extra nostræ MONADIS virtutem Hieroglyphicam, qui animum istis Mysterijs sincerius applicat, clarissimè perspiciet.

THEOR. XIX.

QVòd SOL & LVNA, omnibus cæteris Planetis, longè fortius, in inferiora cuncta Elementata Corpora, suas Corporales infundant Vires: Omnium rerum Corporatarũ ANALYSIS PYRONOMICA, Effectu demonstrat: LVNAE dum refundunt Aqueum Humorem: SOLISQVE Igneum Liquorem: quibus, Rerum Mortalium Sustẽtatur CORPVLENTIA TERRESTRIS.

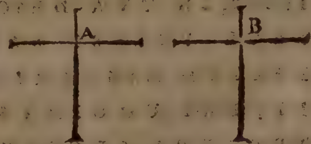
THEOR. XX.

LIcet satis bona ratione Hieroglyphica, supra, demonstrauimus, ELEMENTA, per Lineas Rectas significari: Hîc tamen de CRVCIS nostræ PVNCTO quasi CENTRALI, Exactissimam dabimus Speculationem. In TERNARII nostri Consideratione, nullo modo, Illud Abesse potest: in eo nostri BINARII Situ. Si enim abesse posse, Quis (Diuinæ Imperitus Matheseos) contenderet: Abesse Supponat. Non erit ergo Reliquus, BINARIVS noster: Sed emerget QVATERNARIVS: Puncti illius Ablatione, Discontinuata Linearum vnitate. At Binarium esse Reliquum, vnà nobiscum Supposuit Aduersarius noster: Erit ergo & BINARIVS, idem, & QVATERNARIVS, eadem consideratione. Quod, τῶν ἀδυνάτων esse, satis est Manifestum. Adesse ergo ex omni Necessitate, debet illud PVNCTVM, quod cum BINARIO, nostrum Cõstituat TERNARIVM: nec Aliud quid eius loco SVBSTITVI potest. Non tamen est de Hypostatica Proprietate, ipsius BINARII: nec aliquo modo Pars. Quòd non sit Pars, hinc demonstratur. Omnes Lineæ Partes, sunt Lineæ. At illud esse PVNCTVM, hypothesis confirmat. Non ergo

BINA-

BINARII illius Pars aliqua: Vnde multo minus de Hypostatica Proprietate Binarij. Proinde NOTANDVM est maximè, quod & Propriam Habeat HYPOSTASIM: Et nihilò minus tamen, in ipsis nostri BINARII Longitudinibus LINEARIBVS, cõtineatur. Et quia, Sic, VTRISQVE videtur esse COMMVNE; QVANDAM, & IPSVM, BINARII, SECRETAM RECIPERE IMAGINEM censeri. Vnde, QVATERNARIVM, Hîc, DEMONSTRAMVS, IN TERNARIO QVIESCENTEM. Tu, mi Deus, mihi ignoscas obsecro, Si erga tuam nunc Peccauerim Maiestatem, tãtum, in Publicis Scriptis, Reuelans, Mysterium. Sed Spero, quòd, Soli, qui sunt Digni illud verè Intelligent. Pergamus nunc ad nostræ CRVCIS, illum, quem assignauimus QVATERNARIVM: Vbi an Abesse illud PVNCTVM potest, quod IBI Representatur, perpendamus. Mathematica profectò nos docet remoueri posse. Nam non Solum, EO SEPARATO, RELIQVVS Est noster QVATERNARIVS: Sed cùm DISTINCTIOR longè, tum CLARIOR in omnium oculis erit FACTVS. NVLLA SVAE SVBSTANTIALIS PROPORTIONIS RECEDENTE PARTE: SED SVPERFLVO, ET CONFVSIONIS PVNCTO, SIC DAMNATO, REIECTOQVE. O Omnipotens Diuina Maiestas, QVANTAM TVIS APICIBVS, ET IOTIS, IN TVA DESCRIPTIS, DISPOSITISQVE LEGE INESSE SAPIENTIAM, ET INEFFABILIVM MYSTERIORVM INFINITATEM, CONFITERI COGIMVR MORTALES: SI MAXIMA TERRENA SECRETA ET ARCANA, VNIVS ISTIVS PVNCTI, A ME, (AT IN TVO LVMINE) LOCATI ET EXAMINATI, INDICIO VARIO, EXPLICARI ET FIDELISSIME DEMONSTRARI QVEANT? PVNCTI videlicet, in TERNA-

RIO diuino, nullo modo SVPERFLVI: AT PVNCTI in QVATVOR ELEMENTORVM REGNO, conside-rati, FAECVLENTI quidem, CORRVPTIBILIS, TENEBRICOSI. O Terque, Quaterque Beatos Illos, qui illud TERNARII, (quasi COPVLATIVVM) ADIPISCI possunt PVNCTVM: & illud QVATERNARII, TETRVM & SVPERFLVVM, AMANDARE Tenebrarumq; Relinquere Principi. Sic, ad CLARITATIS NIVEAE, & ALBARVM VESTIVM Ornamenta perueniemus, O MAXIMILIANE: Quem, Deus, (ista Mystagogia, aut Austriacæ Familiæ aliquem) Maximum, aliquando faciat (vel me quidem in Christo Dormiente) ad sui Tremendi Nominis Honorem: in istis, Istis, (Puncti in TERRIS SVPERFLVI,) abominandis Tenebris; & vlterius, intollerabilibus. Sed ne Ipse iam Superflua (non apto scilicet loco) profundam verba, intra Propositi mei Cancellos, actûtum, nunc me recipiam. Et, quia, illis Sermonem iam absoluerim, quorum Oculi in eorum Sedent Corde: Nunc mihi ad illos cõuertenda Oratio est, quorum Corda in eorũ adhuc promineant oculis. Quæ hoc loco diximus, En CRVCIS adscripta figura, aliquo modo represen tare potest. Primùm, de PVNCTO, in Binis Aequalibus LINEIS (æqualiter & inæqualiter decussatis) NECESSARIO; Veluti hîc, ad A. Deinde, ad B (quasi quandam Puncti superflui ablati, Vacuitatem) distinctas videtis, QVATVOR rectas Lineas: à PVNCTO, prius illis cõmuni, SEPARATAS: Illis, inde, nullo eueniente sui detrimento.

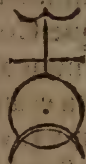

Ista est via, per quam Nostra MONAS, per Binarium, TERNARIVMQVE progrediens, in QVATERNARIO Purificato, SIBI Vni restituatur, per Aequalitatis Proportionem. (Quodque enim Totum, suis omnibus partibus est Aequale.)

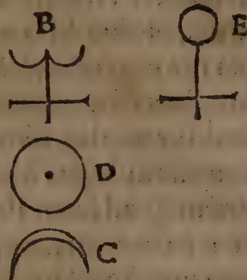
Aequale.) Hocque dum fiat, nihil interea Externarum admittit, Nostra MONAS, Vnitatum: Numerorúmue: Cùm ipsa sibi exactissimè Sufficiat: Suis absolutissima Numeris omnibus. In quorum Amplitudinem, tum Magicis diffunditur modis: tum non vulgari, pòst, Artificis Industria, & maximo Ipsius Monadis Emolumento, (in Dignitate & Potentia) ad suam Primam Propriamque Restituitur MATERIAM: interim, quæ ad genuïnam hereditariamque suam non Spectant Proportionem, omni modo & diligentia, resectis, reiectisque in æternum Fæcibus.

THEOR. XXI.

SI, Quod in nostrę MONADIS Recessibus, Interius Latebat Inuolutum, esset id quidem in Lucem erutum; cōmutatisque vicibus, eiusdem Partes Primæ, quasique Exteriores, Loco Includerentur Medio, Qualis inde fieret MONADIS Philosophica Transformatio, Superius Vidistis: Nunc verò, Mysticæ MONADIS, aliam vobis proponemus Localem Commutationē: Partibus illis, vnde SVPERIORVM PLANETARVM, Characteres nostri Hieroglyphici, sese nobis obtulere prius, Sursum hîc erectis: eaq; ratione, reliquis quidē deinceps Planetis, eum singulis Sortientibus Sitū, quē illis Plato adscribere ferè visus est: Si ritè ex Positione ista desumantur. In ipso enim Acumine Arietino, Conueniunt Saturnus, Iupiter, Mars: deinde descēdendo, Crux Veneri Mercurioq; inseruit. Sequuntur tandem ipse Sol, & Infima, LVNA. Sed hæc alio sunt ventilanda loco: Nostræ tamen MONADIS hosce nolui celare Thesauros Philosophicos: Sicque vnam rationem dare cur ita MONADIS mutari Situm, consultum duximus. Sed, alia, quæ in rem vestram esse scio, Videte, Auditeque, de hoc Situ, maiora: paucisque explicanda. Distribuamus igitur MONADEM,

(hoc nouo modo Locatam) in Anatomica Membra B. D. C. Vbi, in illo nouo TERNARIO; ipsius D, & C, vel Rusticis quidem, sunt notæ FIGVRAE. At ille TERTIVS, qui per B designatur, non tam facilè à Cunctis cognosci potest. Nec illud quidem leuiter est considerandum: illas

1. tam notas FORMAS, D, & C; separatas diuersasque ab illo B, ostendere ESSENTIAS: Se-
2. cundò, quòd istius C, cornua, deorsum, quasi TERRAM versus conuerti cõspiciantur: Et, D illius, ea pars quæ ipsam
3. C, illuminat: versus terram, deorsum Scilicet, respicit: in cuius solius Centro, est Visibile PVNCTVM: verè TERRE-
4. STRE. Et Quòd vtraque Denique D & C, ad Inferiora magis loca, hîc suum Hieroglyphicum faciũt Indicium, quàm B. Terra autem, Hieroglyphicè, STABILITATEM, & FIXIONEM notare nobis potest. Qualia ergo sint D, & C, inde, concludendum relinquo. Vnde etiam Magnum nunc notare SECRETVM, Quisq; potest: de Priore SOLE & LVNA, quæ diximus, quo modo hinc Interpretationem pleniorem, & maximè necessariam, recipere possunt: Illis quidem, vsque in hunc locum, sursum positis: Lunaribusque Cornibus sursum eleuatis. Sed de hoc Satis. TERTII nunc illius, Iuxta nostræ Hieroglyphicæ Artis Fundamenta examinemus NATVRAM. Primò, in Capite gestare videtur LVNAM DVPLICEM. Vel Arietem, nostrũ, (sed inuersum Mysticè.) Deinde Elemẽtorum habet annexum Hieroglyphicum Signum. Quantùm ad LVNAM Duplicatam attinet: Sic (iuxta Materiam subiectam) explicari potest: DVPLEX LVNAE GRADVS. De gradibus loquimur illis, quales Physices Periti, QVATVOR tantùm inter omnes possint inuenire Creatas NATVRAS: Nimi-

rum

rum: ESSE, VIVERE, SENTIRE, & INTELLIGERE. Primos ergò Duos istorum Gradus, huic inesse annotantes: Sic dicemus: LVNA EXISTENS, VIVA. Vitā verò Quidam per Motum definiunt. MOTVS autem Sex sunt notissimæ Species. CRVX certè quæ adiūcta est: Elementorum hic requiri Notat Artificium. Præterea, in istis nostris Theorijs, vt SEMICIRCVLVM, LVNAE esse Hieroglyphicum sæpissimè tradidimus: Ita & Integrum Circulum, SOLEM significare: hîc autem, duo sunt Semicirculi; Sed SEPARATI (ad commune PVNCTVM Copulati tamen) qui, si aptè coniungantur (vt arte possunt quidem) SOLAREM nobis Circularemque referre possunt Plenitudinem. Ex istis simul consideratis, sic Summatim, Hieroglyphicè, nos hanc proferre posse Sententiam patet. LVNA EXISTENS VIVA, PER ELEMENTORVM TRACTANDA MAGISTERIVM: HABENS POTENTIAM, VT SOLAREM REPRESENTET PLENITVDINEM, SVIS SIMVL ARTE CONNEXIS SEMICIRCVLIS. Compleatur ergo: Fiatq; ille, (quem diximus) CIRCVLVS: vt, per E literam, hic annotauimus. Memores ergo simus, primò hunc SOLAREM GRADVM, non Natura nobis fuisse obuium, sed ARTIFICIALEM, FACTITIVMQVE iam esse: Et eum quidem, nobis se obtulisse primo aspectu; & Natura sua, (videlicet in B) suis Partibus Laxis, Fluxis, dissolutis; non SOLIDE in solarem Speciem Compactis. Deinde horum Semicirculorum Semidiametrum; non esse æqualem Semidiametro D & C (nobis ita natorum, & omnibus Notissimorum) sed Minorem multo. Vnde Clarum est: non esse tantæ Amplitudinis, istum B, quantæ sunt ipsa D, C. Et hoc bene nobis confirmat E ipsum: opere isto Circulari, à B, in Speciem E, promoto. Nam inde nobis emergit VENERIS solum Character. Apertum ergo iam fecimus, Hieroglyphi-

cis iſtis Syllogiſmis: Ex B, non ſperandum nobis verum D. Nec fuiſſe primò veram C, in natura B: Vnde nõ fuit VERA, LVNA, viua. De VITA ergo & Motu quoq; iã dubitare potes: an verè & Naturaliter, ſic ſe habeant: Erunt tamẽ, vt iam Prudentibus Elucidauimus, ad minus ANALOGICA quidẽ, OMNIA, quæ ſimili (de B) dicuntur Phraſi: vt & ſuperius, quę de C, & D, perſtrinximus breuiter, ANALOGICE: Ipſi B, cum ſuis ELEMENTIS, Propriè conueniunt. Quæ de Arietis etiã Natura adduximus, huic debẽt exactè cõuenire: cùm eandẽ illius in ſuo capite (licet inuerſã) geſtet Figurã: vt & Elementorũ eadẽ Nota Myſtica, ipſi B adiungitur.

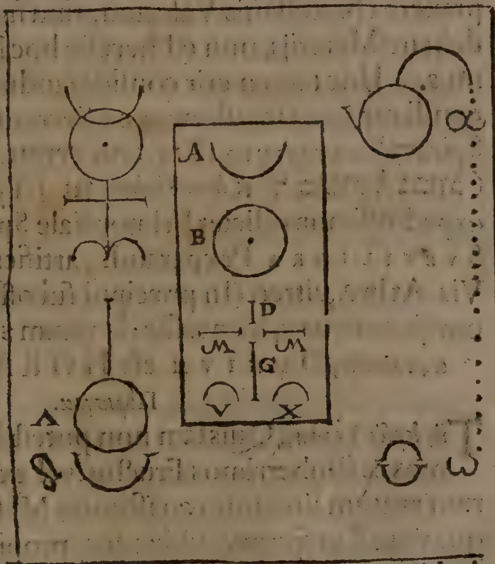
Cùm ex hac tamẽ Anatomia videmus, quòd ex vnico noſtræ MONADIS corpore (tali diſſecto arte) iſte nouus prodierit TERNARIVS: Inde, dubitare nõ poſſumus, Eiuſcemodi MEMBRA, mutuam inter ſe amplexura SYMPATHIAM: VNIONEMQVE MONADICAM ABSOLVTISSIMAM, ſua quaſi ſponte, admiſſura: Ita in iſtis MEMBRIS, MAGNETICA virtus eſt vegeta.

Hoc denique annotare libuit, (animi recreandi gratia:) Quòd ipſum B, nobis, RVSTICAS; tot literas expeditiſsimè exhibet, quot Puncta, ſurſum, conſpicienda in Capite, & quaſi Fronte gerit: iſtas ſcilicet tres: vt & alias quaſi ſex: (Sũmatim autẽ ter tria) RVDES valde & impolitas, fluxiles volubileſq; : vt, ex Semicirculis, vno vel pluribus, eaſdẽ eſſe factas videtis. Sed Expertorum literatorumque manibus ineſt firmior Stabiliorque ISTAS FORMANDI LITERAS Ratio. Myſteriorũ infinitatẽ, hîc ante oculos habui: ſed volui cum hoc Ludicro, iſtam abrumpere Theoriam. Haud parũ tamen me quorundã promoturũ Conatus intelligo: Si (priori ſuo Myſtico Situi, reſtitutâ noſtra MONADE: Compoſitiſque Artificiosè ſingulis Mẽbris) Saltem moneam eoſdem, horterque: accuratius, NVNC eruere, QVIS fuit IGNIS ille ARIETINVS, TRIPLICI-

PLICITATIS PRIMAE. QVIS Ille Aequinoctialis noster. QVIS in causa fuit, quòd SOL EXALTARI poterat SVPRA VVLGAREM SVVM GRADVM: Ceteraque priora, perplura, SECVNDIS SAPIENTIORIBVS PERCVRRERE MEDITATIONIBVS. Sed nos ad alia nunc properantes, digito tantùm alijs iter indicare, (cui insistere debeant) non amicè solùm, sed etiam fidelissimè voluimus: Mysteriorum (vt diximus) aliorum tacentes tamen infinitatem Conspicuam.

THEOR. XXII.

NOndum nostræ MONADIS esse exhausta Mysteria, facilè liquebit. Si secretiora quedam ARTIS SANCTAE Vasa (omnino Cabalistica illa quidem) Solis Initiatis Reuelanda, ex eiusdem MONADIS officina cautè desumpta, Vestræ Serenitati Regiæ, nunc exhibuerim spectanda. OMNI ergo NEXV nostræ MONADIS Sapienter DISSOLVTO, singulis partibus (distinctionis gratia) literales addamus Notas: prout hîc factum videtis. Monemus ergo, α, esse Vas quoddã Artificiale, ex A & B: cum (vtrisque communi, & iam Manifestãdo SEMIDIAMETRO) ipsa quidem M, factum: Et, ab Alphabeti Greci, Prima, hac litera, sola partiũ locali Metathesi, diuersum:

vt Videtis: Ex Recta enim, Circulo & Semicirculo, Verā illius, Mysticāque iā nos primi docemus, Symmetriam (licet supra etiā monuimus ex Circulo & Semicirculo eandē fieri posse: omnia tamen in idē recidunt propositū Mysticum) At, λ, & δ: Primū quidem, aliorū sunt Vasorum quasi Imagines: (λ, quidem VITREI: δ autē, Terrei.) Sed, secūdo in loco, λ, & δ, nos memores reddere possunt, cuiusdam Pistilli & Mortarij, ex Materia (verè) tali præparandorum, Vt cum eisdem Margaritas Artificiales non perforatas, Laminas chrystallinas, Beryllinasq;: Chrysolitos, Rubinos deinde pretiosos: Carbunculos & alios Rarissimos Lapides Artificiales in Pulueres subtilissimos Conteramus. Denique quod cum ω notatum videtis, Vasculum est, Mysteriorum Plenissimum: & ab ipsa Vltima Alphabeti Græci litera, (ad suam primam institutam Mystagogiam nunc restituta) vel sola partium manifesta Metathesi locali discrepās: ex duobus & illa quoque constante Semicirculis. De Vulgaribus præterea Necessarijs Vasorum, tum figuris, tum (vnde fieri debent) Materijs, non est necesse hoc loco, vt verba faciamus. Hoc tamen erit considerandum, α, sui Muneris obeundi captare Occasionem, ex Secretissimo breuissimoque Spiraculi ARTIFICIO: Et (המלה המירי ששב נשרת סרם או *litroVinium* אחר ממעל נמוג) Tyronibus OPERIS expeditissimum eliciet Primordiale Specimen; Interim dū SVBTILIORA Præparandi, artificiosior illis innotescat Via. At in λ, vitreo (In præcipui sui officij functione,) Aër omnis externus, Ventusúe damnum adferret magnum.

ω, autem, OMNIVM est HORARVM HOMO.

Πόρισμα.

Τῆς ἱερᾶς Τέχνης, Quis iam non potest suboderari, suauissimos & saluberrimos Fructus: vel ex istarum (dico) duarum tantùm literarum enascentes Mysterio? Quorum aliquos quasi in speculo videndos, propius aliquantulum ex

nostris

nostris HESPERIDVM HORTIS) adducemus: Nihil, extra nostram MONADEM, in mediū ferentes. Ipsa enim quæ in Alpha apparet Recta Linea, omologa illi est, ex postremæ Anatomiæ, Crucis parte ea, quæ Litera M, notatur: reliqua etiam, inde patêre potest, vnde huc veniant.

	Existens ante Elementa.	Adam Mortalis Masculus & Fœmina.	Mortificans	Adumbratus.	Natus in Stabulo.
	Elemētaris œconomia.	Elemētalis Genealogiç Consummatio.	Crux.	Crux.	Holocaustum in Cruce
	Existens post Elementa.	ADAM IMMORTALIS.	Viuificans.	Manifestissimus.	Rex Regum Vbique.
Conceptus Singularis Influentia.	Potentiæ Semen.	Creatio Hyles.	Matrimonium Terrestre.	Principium	
Passus & Sepultus.	יהוה Virtus Denaria.	Depuratio Elemētalis.	Crucis Martyriū.	Medium.	
Resurgens, propria virtute,	Gloriæ Triūphus.	Transformatio.	Matrimonium Diuinum.	Finis.	A

His paucis, tales me scio non ἀφορμὰς solū, sed Apodixes dare illis, quibus Igneus intus viget gliscitque Vigor, & cælestis Origo: vt facilè iam magno Democrito aurem præbeant: τὸ τῆς Ψυχῆς prædicenti ἴαμα, καὶ παντὸς μόχθου λυτήριον κατασκευάσαι βουλομένοις, non Μυθικὸν esse hoc Dogma, sed

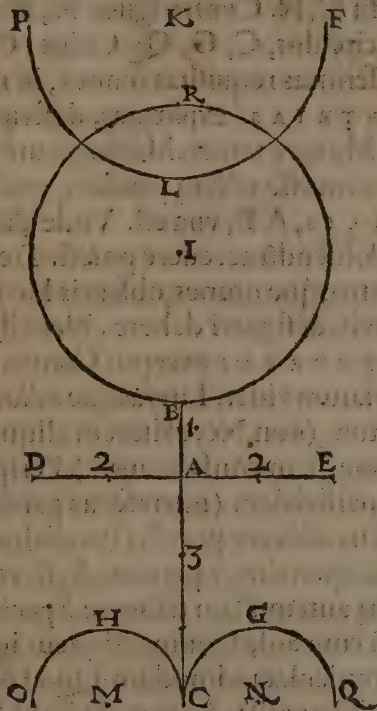
„ Μυστικὸν & Arcanum: vt & illi, qui asseruit, quòd λόγῳ δημι-
„ ουργῷ κόσμου μεθοδεύεται: ἵνα ὁ θεόφρων καὶ ὁ θεογενὴς ἄνθρωπος, διὰ
„ τῆς ἀληθείας ἐργασίας: καὶ θεολογικῶν, καὶ μυστικῶν λόγων μαθῇ.

THEOR. XXIII.

SYmmetrias, iam, in nostræ MONADIS Constructione Hieroglyphica, à nobis obseruatas: & ab illis, qui in Annulis, Sigillisúe eandem gestare, vel aliter habere, gratũ erit, obseruandas: accuratè annotatas hîc exhibemus. In Nomine IESV CHRISTI, pro nobis CRVCI affixi (cuius Spiritus celeriter hæc per me Scribentis, Calamum tantùm, esse Me, & Opto, & Spero.) Ex ELEMENTORVM nostra CRVCE, omnes istas nunc petemus Mensuras. Vel hac quidem (iuxta PROPOSITI ARGVMENTI MATERIAM) ratione: Quòd, sub Cælo LVNAE, quidquid suæ Generationis capit Exordiũ, vel ex QVATVOR Elementis est coagmentatum: vel Elementaris ipsa quidem est ESSENTIA: Idque modis varijs, non Vulgariter cognitis. Et quia in nulla re Creata, Elementa ipsa, in Aequali sunt Proportione, vel virtute: Arte tamen ad Aequalitatẽ, in quibusdam (vt Sophi norunt) rebus, reduci possunt: in CRVCE nostra, Aequales & non Aequales constituimus partes. Quod, alia ratione, Idem & Diuersum: siue Vnum & Plura, nominare possumus: CRVCIS æquilateræ, (vt supra monuimus) in Secreto, admittentes Proprietatem. At, Si SYMMETRIARVM hîc positarum, rationes (quas tenemus) singulas, in medium adduceremus: vel aliter, quàm (Sapientibus) abundè satis, per totum fecimus opusculum, demonstraremus causas: Propositi nostri, Limites, nobis, haud temerè præscriptos, transiliremus.

ACcepto, in plano, Puncto aliquo: Veluti A: per idem, vtrinq; ducatur Recta satis longa: quę sit C, A, K. & super lineam K, C, à Puncto A, erigatur Perpendicularis: Vtrinque,

que, ad ſufficientem producta Lōgitudinem (in Infinitum, ſolent dicere Geometræ, bene, incommoda præcauentes) Quæ admittatur eſſe D A E. Iam in A K: accipiatur Punctum, vbi libet: & ſit B. Habita primùm nunc A, B, (noſtri ſcilicet operis cōmuni Menſura) huius, Tripla capiatur, ab A verſus C: & ponatur eſſe A C. Ipſius A B, Dupla fiat A E. Et Dupla ipſius A B, ſit A D. Ita quòd tota D E, ſit ipſius A B, Quadrupla. Sic ergo noſtram CRVCEM ELEMENTALEM cōfecimus. Ex A B, A C A D, & A E. Linearum Scilicet QVATERNARIO. Nunc, ex B K, reſecetur recta, ęqualis ipſi A D: & ſit B I. Centro I, & Interuallo I B, deſcribatur Circulus; qui ſit B R: ſecans rectā A K in pūcto R. A puncto R, verſus K, reſcindatur recta æqualis ipſi A B; & ſit R K. Ad punctū K, educatur vtrinque, (ad angulos rectos, cum ipſa A K) Sufficientis longitudinis linea recta: quæ ſit P, K, F. Ab ipſo K, puncto, verſus F, reſecetur recta, ipſi A D æqualis: Et ſit K, F. Centro deinde K, & Interuallo K F: deſcribatur Semicirculus F, L, P, ita quòd F, K, P, ſit eiuſdem Diameter. Tandem ad punctum C, ipſi rectæ A, C, ducatur Perpendicularis, vtrinque, ad longitudinem ſufficientem extenſa: & ſit

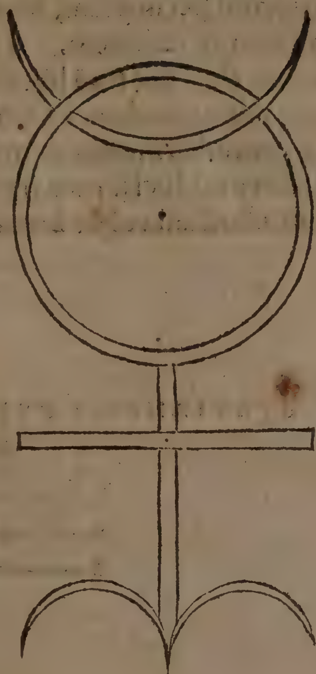

& fit O, C, Q. Poſtea, ex linea C, O, & ad punctum C, accipiatur Recta, æqualis A, B, lineæ: Et ſit C, M. Centro M, & interſtitio M, C, deſcribatur Semicirculus C, H, O, cuius Diameter ſit C, M, O. Et ſimili denique ratione, ex C, Q, recta, & ad Punctum C, reſecetur linea æqualis ipſi A, B: & ſit C, N. Centro igitur N, & longitudine N, C, fiat Semicirculus, C, G, Q: Cuius, C N Q ſit Diameter. Iam, Aſſerimus requiſitas omnes, in noſtra MONADE, SYMMETRIAS, explicatas, deſcriptasque eſſe.

Monere tamen Mechanicum libet: C, K, totam lineam, nouem eſſe talium partium, qualiũ, noſtra FVNDAMENTALIS, A B, vna eſt. Vnde alia via, ille ad hoc idem opus abſoluendũ accedere poteſt. Deinde Diametros, Semidiametrosque omnes, obſcuris hîc (vt loquuntur Mechanici) lineis deſignari debere. Nec vllum viſibile relinquendum CENTRVM: excepto Centro Solari: quod, hîc, litera I, notatum videt. Literasque adiungẽdas nullas. Tum ad Ornatum, (non Neceſſitatem aliquam Myſticam à nobis ea ratione, iam conſiderandã.) Peripheriæ Solari, Latitudinem Superficialem (intrinſecus parallelo vno deſcripto) Mechanicus adijcere poteſt. (Parallelorum vero diſtãtia, per quartam quintámue partem, A, B, vel circiter, fieri poteſt.) Lunari autem, illam tribuere Speciem, qua ſolet Prima, poſt ſuã cum Sole Coniunctionem, in Cælo Apparere: videlicet Corniculata admodum. Quod fiet, ſi à K puncto, verſus R, accipiatur illa, (quam diximus) Quarta, quintáue pars lineæ A, B: & ſuper eius lineæ fine, tanquam Centro, Semidiametro verò Lunari, trahatur iſta ſecunda Peripheriæ pars, ad vtrunque prioris Semicirculi contactum nitidum: Simile quid ad M, & N, puncta, fieri poteſt: erectis ibi Perpendicularibus: in quibus pars, ipſius A B, ſexta, vel minor accipiatur: vbi, facto Centro, prioribus autem M, C, & N, C, Semidiametris, ducãtur extrinſecus, illi ſecundi,

 quaſi

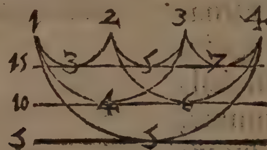
quaſi Semicirculi. Per ipſas denique, noſtræ Crucis Rectas, vtrinq; poſſunt Parallelæ protrahi, à medijs per octauam, vel decimam partẽ ipſius A,B, diſtantes: Ita vt noſtra CRVX, ex QVATVOR Superficiebus, quaſi Linearib⁹, ea ratione cõficiatur: quarum latitudo, ſit quarta vel quinta pars ipſius AB, rectæ. Hæc Ornamenta, appoſita figura, volui aliquo modo adumbrare. Quæ omnia, vnuſquiſque, pro ſui animi ſententia, facere poteſt: modò interea, noſtris Myſticis SYMMETRIIS, nulla (vel minima) inferatur Iniuria: Ne, ea quidem negligentia, temporis tandem progreſſu, verarum iſtarum (& maximè neceſſariarum) Commenſurationũ Hieroglyphicarum perturbetur, pereatúe Diſciplina noua: longè amplior Maiorque quàm hoc libello, eandem vel potuimus, vel voluimus quidem explicare. Vt Temporis Filia, DEI NVTV, docebit VERITAS.

AT, quæ cuiuis eſſe obuia poſſunt, in iſtis noſtræ MONADIS Symmetrijs ſeſe exercenti, Methodicè iam quædã, ob oculos ponemus. Primùm quidem ordientes, à noſtræ CRVCIS Linearum QVATERNARIO: eo habito reſpectu, quo, QVATVOR eſſe Lineas, ſimpliciter enuntia-

re, quis potest. Deinde de Earundem linearum QVATERNARIO: proût peculiarem, Mysticamque, alio modo, habêt partitionem, & rationem. Tertiò, Numeris, quos vel isto loco, vel ex alijs, per totû libellum, Theorijs, artificiosè elicuimus, vtilia quædam à Deo in NATVRA, esse destinata Officia, nonnullis monstrabimus exemplis: aliaque opportunis inseremus locis: quæ fructum haud exiguum ferent, probè intellecta: hæcque breuissimè absoluemus.

QVATERNARII PYTHAGORICI.

Omnis possibilis Metathesis, 24.

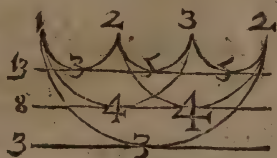
Summa Pythagorica, 10.

Omnimoda partium additio, dat 30.

Noster Metatheseos Canon.

» NAturali ordine, à Prima Monade, descriptis quotcunq;
» Numeris: Si à Primo ad Vltimum, fiat Continuata mul-
» tiplicatio: vt, Primi in Secundum: producti in Tertium: il-
» liusque Producti in Quartum: similique modo ad vltimû:
» Productum vltimum, omnem Possibilē Metathesim in illis
» tot locis, determinat. Parique ratione, in quibuscunque, tot
» diuersis rebus: Hanc ego Operationem, tibi (O REX) plurimùm Commendo: tum in omni Naturæ examinatione, tum in alijs Reipub. Negotijs vtilissimā. hac ego in Hebræorum Tziruph (siue Thmura) cum maxima voluptate, vti soleo.

QVATERNARII ARTIFICIALIS.

Continuata multiplicatio, — dat — 12.

Simplex additio, — dat 8. { 1. 7. { 4. 3.

Omnimodæ partium additionis, Summa — est — 24, { Omni possibili Metathesi Quaternarij, Aequalis: Quę auri physicam 24 Karat. determinat, Sanitatem, & Bonitatem Summam: Supra terram dum habetur, per se.

NOn sum Equidem Nescius, perplures alios, ex QVATERNARII, Arithmetica Virtute, & FORMALITATE, in lucem adferri potuisse Numeros. Sed qui ISTIS, Naturæ euolui, illustrarique obscuritatem magnam, non deprehenderit: maiori eorum multitudine, obtundi suum, non acui, sentiret ingenium. Nostris ergo Numeris (vt sumus polliciti) quantum insit Auctoritatis, in ELEMENTIS PONDERANDIS, in TEMPORVM MENSVRIS definiendis, Denique in Rerum Potestati & Virtuti, certis præscribendis GRADIBVS, ex sequentibus, id perpendendum exhibemus Schematibus.

Numeri nostri hanc habēt Dignitatem: Vt illorū violare Leges, Peccatum sit contra Naturæ Sapientiā: quæ, eisdem nos docere velit, (in Mysterijs suis maximis examinandis) quibus certis Limitibus Statisque, Illi, denunciātur } *Ista,*

- *Virtus*
  - *Agens: externa* { 1°. 2°. 3°. 4°. } *Gradu.*
  - *Acquisita, Interna.* { *Denaria* *id est.* *Infinita.* } 1.10.100.
- *Pondera*
  - *Analytica* { 4. 3.
  - *Synthetica: κατὰ*
    - ὑπολόγυς
    - προλόγυς
    - { 13, 12, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1 } 24. 25.
- *Tempora*
  - *Particularia*
    - *Præp.* *Putri.* *Sepa.*
    - *Coni.* *Coag.* *Contri.*
    - *Imb.*
  - *Magistralia* { *Lap.* *Ferm.* } 252.

OCTONARIVS nostræ CRVCIS

HORIZON AETERNITATIS.

8	METAMORPHOSIS CONSVMMATA ☿	4
7		3:
6		2:
5	HORIZON TEMPORIS	1:

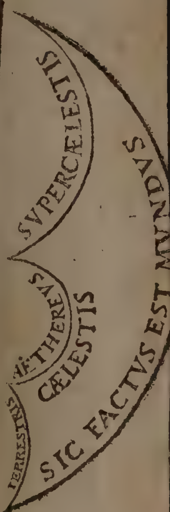
QVATERNARIVS: quo Numerato, MONAS nostra SABBATIZAT: ARTIS NATVRAEQVE vltimam nacta POTESTATEM.

Antiquorum ænigma, Decuplæ Proportionis, explicatū.

4	Ignis	1000.	☿	7
3	Aëris	100.		6 5
2	Aquæ	10.	☿	4 3
1	Terræ Pugillus	1.		2 1

REGNVM Corporis: Spūs: Animæ

3	Anthrax	24.25.
2	Citrinitas	
2	Serenitas Chrystallina	12.13.
1	Tenebræ	

Ex istis Schematibus, plura elici possunt: (si penitius considerentur) quàm apertis par est proferre verbis. Hoc tamen præ ceteris monemus singulare vnum, (à nobis etiam Primis vnà cum tota hac noua euulgatum arte) Rationem hîc in medio esse positam, ob quam, QVATERNARIVS, vel DENARIVS, Numerationibus finem imponit quendam: eamque causam quam attulere Maiores nostri, non fuisse absolutam, exactamque asserimus: sed istam, quam nunc narrabimus.

Postquam ista MONAS, ☿ est sibi integrè, pleneque Physiceque Restituta, (tum quidem est MONAS, vnitissima, Magorum que iudicata VNITAS) neq; in NATVRAE, neque vllius ARTIS est potestate, EANDEM SAEPIVS QVAM QVATER, per Supercælestes Reuolutiones, ad Progressum vllum, MOTVMVE faciendum impellere: (Ac inde progignitur Ille,

 quem

» quem nos, ob eminētiam suam, sic notari volumus,)
» Idque ea de causa, quòd nec in Elementali mundo,
» nec Cælesti, nec SVPERCAELESTI, sit aliqua
» Potestas, CREATA INFLVENTIALIS: Qua,
» tunc, non fuerit absolutissimè Ditata & Dotata.

Cuius, hunc verum Effectum, QVATVOR simul (olim) Philosophantes Clarissimi Viri, Opere sunt consecuti: Vnde, diu, Maximo Rei Miraculo Attoniti, Tandem ad Dei Opt. Max. Canendas, prædicandasque Laudes, se totos, deinceps conuertebant: Qui, ea ratione, illis, tantam Sapientiam, & super CREATVRAS cæteras, Potentiam, Imperiumque fuisset Largitus amplissimum.

THEOR. XXIIII.

VT, nostrum huius Libelli Exordiū, à Puncto, Recta, Circuloque Cœpimus: Sicque ex nostro MONADICO PVNCTO, LINEAREM nostrorū ELEMENTORVM Effluxionem Extremam, in Circulum Circumduximus,
1. Analogum ferè, ipsi Aequinoctiali, qui Horis 24, suā Conficit Circuitionem: ITA, nunc tandem, QVATERNARII OMNIMODAM METATHESIM; (Numero definitam,
2. 24.) METAMORPHOSIMQVE, hac nostra Vigesima QVARTA Consummabimus, Terminabimusque Theoria: Ad HONOREM, GLORIAMQVE eius: QVI, (Teste, Mysteriorum Diuinorum Archipræsule, Ioanne: in QVARTI Apocalypseos Capitis, parte QVARTA, VLTIMAQVE) in Throno Sedet: In Cuius MEDIO CIR-
3. CVITVQVE, Animalia QVATVOR (singula ALAS SEX habentia) Sine requie, DIE ac NOCTE, dicunt: Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Omnipotens: QVI Erat: &, QVI Est: & QVI venturus Est: QVEM
4. etiam, ex 24 Sedilibus, in CIRCVITV positis, SENIO-
5. RES 24, procidentes (AVREIS SVIS ABIECTIS CORONIS)

CORONIS) adorant; dicentes: Dignus es Domine accipere GLORIAM & HONOREM, & VIRTVTEM: QVIA, TV, CREASTI OMNIA: Et propter VOLVNTATEM TVAM SVNT: ET CREATA SVNT.

AMEN, DICIT LITERA QVARTA, Δ:

Cui, DEVS, Voluntatem Habilitatemque dedit, Diuinum hoc Mysterium, æternis Sic consignare Literarum Monimentis: Laboresq; hosce Suos, placidissimè absoluere, Ianuarij 25: die eiusdem 13, Inchoatos:

An. 1564. Antwerpiæ.

IN TELLECTVS IVDICAT VERITATEM

Contactus ad Punctum.

Vulgaris, Hic, Oculus CALIGABIT, DIFFIDETQVE *plurimùm.*

ANTVERPIAE:
EXCVDEBAT GVLIELMVS SILVIVS, REGIVS TYPOGRAPHVS: PRIDIE CALEND. APRILIS. AN. 1564.

SVPERCAELESTES
RORETIS AQVAS.
ET TERRA FRVCTVM
DABIT SVVM.